

ΕΤΟΣ Δ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1887

ΦΥΛΛ. 53

ΜΙΑ ΠΥΡΚΑΙΑ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗ

[ἐκ τῶν τοῦ Tourguenteff]

Ο συμβάν τὸ ὁποῖον εἰς διηγηθῶ συνέβη κατὰ τὸ ἔτος 1838.

Ἐυρισκόμεν μετὰ πολυχρήμων ἐπιβατῶν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Νικόλαος Ἴοσι», τὸ ὁποῖον ἐταξίδευε μεταξύ Πετρούπολεως καὶ Λυβέκης. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκρίνην οἱ σιδηρόδρομοι ἦσαν ἀκόμη σπανιότατοι, καὶ οἱ ὁδοιπόροι προτίμων τὴν κατὰ θάλασσαν πορείαν, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μετέφερον τὰς ἀμάξας των διὰ τὴν ἐξακολουθῆσαι τὸν δρόμον των εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἶχον ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου εἰκοσι ὀκτὼ ἀμάξας ἰδιοκτητῶν. Εἴμεθα περίπου διακόσιοι ἠγδοκόντα ἐπιβάται, συμπεριλαμβανομένης καὶ εἰκοσάδος παιδιῶν,

Ἡμῶν νεώτατος ἔτι δὲν ἐγνώριζον τὴν ναυτίαν τῆς θαλάσσης, ἠδυνάμην λοιπὸν νὰ παραδοθῶ ὀλοκλήρως εἰς τὰς νέας ἐντυπώσεις τοῦ διέπλου.

Σ. Α. Κ. Εὐχάριστως δημοσιεύομεν τὸ ἀνωτέρω διήγημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ νεαρῆς ἡμῶν συμπελίτιδος, θλαστοῦ ἐγκρίτου οἰκογενείας, ἀφανῶς καλλιέργουσης τὰ γράμματα. Προτρέπομεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐξακολουθῆσαι τοῦ καλοῦ ἀγῶνος λυποῦμενοι ὅτι ἡ μετριοφροσύνη τῆς δὲν μᾶς ἐπέτρεψε τὴν δημοσιεύσιν ἐλάκτικρον τοῦ ὀνόματός τῆς.

Ἦπῃρον ἐν τῷ πλοίῳ πλείσται συνοδοιπόροι, πολλὰ τῶν ὁποίων ἦσαν ἀξιοπαρατήρητοι διὰ τὴν ἀραιότητά των ἢ τὴν χάριν των.—Φεῦ! αἱ πλείσται αὐτῶν δὲν ζῶσιν ἤδη πλέον!

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ἡ μήτηρ μου με ἀφῆκε νὰ ταξιδεύσω μόνος μου, καὶ ἄπειλον νὰ τῇ ὀρκισθῶ πρὶν ἀναχωρήσω, ὅτι θὰ ἔμην φρόνιμος καὶ πρὸ πάντων ὅτι δὲν θὰ ἔγγιζον τὰ παιγνιόχαρτα. . .

Δυστυχῶς ἡ ὑπόσχεσις αὕτη πρώτη παραβιάσθη.

Ἐσπέραν τινὰ πρὸ πάντων, ἐγένετο μεγάλη συνάθροισις εἰς τὴν αἰθουσαν χαρτοπαίκαται γνωστότατοι εἰς Πετρούπολιν εὐρίσκοντο ἐκεῖ.

Καθ' ἑσπέραν ἐπαίζον φαραῶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας, καὶ ὁ χρυσὸς ὀλιγώτερον σπάνιος τῆς σήμερον ἔχει θορυβωθῶς.

Εἰς τῶν μανιωδῶν ἐκείνων χαρτοπαικτῶν ἰδὼν με κατὰ μέρος, καὶ ἀγνοοῦντα διὰ ποίαν αἰτίαν, με πρόετρεψε νὰ μετᾶσχω τοῦ παιγνιδίου του. Ὅτε, ἐν τῇ ἀρρελεῖα τῶν δέκα ἐννέα μου ἐτῶν, τῷ ἐξέφρασα τὴν αἰτίαν τῆς ἀποχῆς μου, ἀπεμακρύνθη καρχαζῶν, καὶ στραφείν πρὸς τοὺς συντρόφους τοῖς ἀνήγγειλεν ὅτι ἀνεκάλυψεν ἐν θαύμα: νέον ὄσις δὲν ἤγγιζε τὰ χαρτὰ, καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο προωρισμένος διὰ τὸν λόγον αὐτὸν νὰ δοκιμάζῃ τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν, ἥτις εἶναι ὁ κληρὸς τῶν ἀνοήτων.

Δὲν ἠξέσρω πλέον πῶς τοῦτο συνέβη, ἀλλὰ μετὰ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας ἔμην εἰς τὴν τράπεζον τοῦ παιγνιδίου, ἐχὼν τὰς χεῖρας πλήρεις χαρτίων, καὶ ἐπαίζον, ἐπαίζον ὡς μανιωδῆς

Πρέπει γὰρ τὸ πιστεύσω, ἡ παλαιὰ παροιμία δὲν

ἐβούληθη: είχαν τύχην μοναδικήν: τὰ χροῖματ' ἔρρεον κυματωδῶς πρὸς ἐμὲ· δύο σωροὶ χρυσοῦ ἐπισωρευθήσαν ἔμπροσθέν μου ἐκατέρωθεν τῶν τρεμουσῶν καὶ ὑπὸ ἰδρώτος, κακαλυμμένον χειρῶν μου. Ὁ παίκτης ὅστις με εἶχεν ἐλαύσει δὲν ἔπαυε νὰ με παρατρύνῃ καὶ νὰ με ἐνθαρρύνῃ.

... Ὁμιολογῶ ὅτι ἐνόμισα τὴν περιουσίαν μου ἐξασφαλισθείσαν. Αἶφρη; ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνεόχθη ολοκλήρως, καὶ κυρία τις ἐκτὸς ἐκυτῆς εἰσελθοῦσα ὅστις με εἶχεν ἐλαύσει δὲν ἔπαυε νὰ με παρατρύνῃ: «Πυρκαϊά! ἰ!» καὶ ἔπεσε λειπόλυμος ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ἢ συγκλίνης ἦτο βιχία. Ὁλοι ὤρμησαν ἐκ τῆς θείας; τῶν: ὁ χρυσοῦς, ὁ ἀργυροῦς, ἐκυλόντο κατὰ γῆς, τὰ γραμμάτια ἐρίπτοντο πανταχῶθεν, πάντες δὲ ἐσπεύσαμεν πρὸς τὴν ἐξόδον. Πῶς δὲν εἶχομεν παρατηρήσει πρότερον τὸν κενὸν ὅστις; εἰσέβαλλεν ἐν τῷ κοιτανίσκῳ; Δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἐξηγήσω· ἡ κλιμαξὴ ἦτον ἥδη πλήρης ἐξ αὐτοῦ. Φλόγες σκοτειναὶ καὶ ἐρυθραὶ, ὁμοίαι πρὸς ἐκείνας τὰς ὅσας; παράγει ὁ γαϊάνθραξ ἔλαμνον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνοίγματα. Ἐν ῥοπή ὀφθαλμοῦ, ἀνέβημεν ὅλοι ἐπὶ τῆς γεφύρας. Δύο πυκναὶ στύλαι καπνοῦ, ἀναμειγμέναι μετὰ πυρρός, ὕψοντο ἐκατέρωθεν τῆς ὁσίας καὶ τοῦ μήρους, τὸν ἰστών. Κατέλαβε πάντας τρομερῶς καὶ διαρκῆς πανικὸς φόβος.

Ἡ σύγχυσις ἦτο ἀνεκφραστός: ἐβλεπέ τις ὅτι ὀρμέμενον διακόσμη; ἐκυρίευσεν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα εἰκὴνα ὅστω καὶ μετὰ πρῶτον. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἤρπασα τὴν χεῖρα ναύτου καὶ τῷ ὑπεσχέθην ἐν ὀνόματι τῆς μητρὸς μου 100.000 βουβλίαι εἰάν μοι ἐσώξῃ τὴν ζωὴν. Ὁ ναύτης ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ ἀληθῆ τὴν προσφοράν αὐτῆν, ἀπῆλλαξε τὴν χεῖρα του τῆς πείσεώς μου. Δὲν ἐξήτησα πλέον νὰ τὸν κρατήσω, ἐνοῶν ὅτι τοῦτο τὸ ὅποιον ἔκαμνον ἦτο ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ νοῦς. Ἄλλως; τε, ἐγένετο ἀφαντος πύραυλα.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οὐδὲν τραγικώτερον πυρκαϊῆς; ἐν θάλασσῃ ἡ ναυαγίου, ἀλλὰ σύγχυτός, οὐδὲν καὶ κομικώτερον.

Ἴδού τινα παραδείγματα:

Πλοῦτός τις εὐπατρίδης, ὅλος ἐντρομος, εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ σκανδινάβου, παραδιδόμενος εἰς ἀπελπίδας γονυκλισίας· ὅτε τὸ ὕδωρ, τὸ ὅποιον ἀφθίνως ἔρριπον εἰς τὰ ἀνοίγματα τῶν ἀνθρακαποθῆκων, κατεδάμαζεν ἐπὶ στιγμῆν τὴν ἄρμην τῶν φλογῶν, ἠννοῖστο καθ' ὅλον του τὸ ἀνάστημα καὶ ἐφάνηξέ με φωνὴν βροντώδη. Ἄπιστο! δύνασθε νὰ πιστεῖσθε ὅτι ὁ Θεὸς μας, ὁ Θεὸς τῆς Ῥωσίας; Ἐὰ μὴς ἐγκαταλείψῃ;

Ἄλλ' αἶφρη; τὸ πῦρ ἐμάκνυτο με περισσοτέρην σφοδρότητα καὶ ὁ δυστυχὴς εὐσεβῆς ἐρίφη ἐκ νέου πρηγῆς, καὶ ἤρχιζέ τὰς συνήθει; γονυκλισίας του.

Πλοῖσιον του στρατηγός; τις τεταραγμένους καὶ αὐστηρῶς; δὲν ἔπαυε φωνάζων.

—Πρέπει νὰ πέψωμεν ἕνα ταχυδρόμον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ἡμεῖς; τῷ ἐπέψωμεν ταχυδρόμον τότε κατὰ τὴν στάση τῶν στρατιωτῶν, εἰς τὴν ὅποιαν παρεβύθη αὐτοπροσώπως, νὰ αὐτοπροσώπως, καὶ τινες; ἐξ ἡμῶν ἐσώθησαν διὰ τῆς συνδρομῆς του.

Περιηγητῆς; τις ἀποκαλύψας μετὰ τῶν ἀποσκευῶν ἐλαιωγραφίαν προσεκολλημένην ἐπὶ ἀκρίβαντος; ἤρχισε νὰ τὴν κατασχίζῃ, ἐξέβαλε τοὺς ὀφθαλμούς; διεπέρασε τὴν βίαν καὶ τὰ ὅτ' αὐτὸ φωνάζων ἀδικώπως.

—Πρὸς; τί ὅλα ταῦτα πλέον;

Ἐν τούτοις τὸ ὕρασμα ἐκείνο δὲν τῷ ἀνῆκεν. Ἄνθρωπός; τις προγάστωρ ὀμοιάζων πρὸς ζυθοποιὸν γερμανόν, καὶ ὅλος; ἔνδακρος; ἐκραύαζε με φωνὴν διαπερατικὴν ἀδικώπως.

Πλοῖαρχε! Πλοῖαρχε!

Ὅταν ὁ πλοῖαρχος; ἀνυπομονῶν τὸν ἤρπασε ἀπὸ τοῦ περιλαμίου καὶ τῷ ἐφώναξε; Λοιπὸν! Λοιπὸν! ἐγὼ εἶμαι ὁ πλοῖαρχος, τί με; ἐθέλετε;—ὁ χονδρὸς ἄνθρωπος; τὸν θεώρησε με ὕψος ἡλίθιον καὶ ἐπανάλαβεν ἰσχυρότερον:—Πλοῖαρχε! πλοῖαρχε! Ὁ φλογόμενος ὅλοι τὴν ζωὴν εἰς; τὸν πλοῖαρχον ἐκείνον; ἐνθ' ἀκόμη ἠδύνατο νὰ φθάσῃ μετρί; τῆς μηχανῆς; ἤλλαξε τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου; τὸ διηύθυνε πρὸς; τὴν παραλίαν ἀντὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον του πρὸς; τὴν Λυβέκην, διότι; Ἐὰ κατεστρέφετο ολοκλήρως; πρὶν εἰσελθῆ εἰς; τὸν λιμένα. Διέταξε; κατόπιν τοὺς ναύτας; νὰ ἐξοικλιώσῃ καὶ νὰ κτυπῶσιν ἀνηλεῶς οἰονδήποτε; ὅστις; ἤθελεν ἐγγίσῃ τὰ δύο πλοῖαρχα ἄτιμα; μὰς; ἔμενον ἀκόμη, καθότι; τὰ λοιπὰ ἀνετράπησαν ἐνεκεν τῶν ἀδικῶν ταξιδιωτῶν ὁστίνες; ἠθέλησαν νὰ βιβθῶσιν ἐν αὐτοῖς.

Οἱ ναῦται; Δαυοὶ οἱ πλείστοι, με τὰ ἠρωϊκὰ καὶ ψυχρὰ πρόσωπά των, καὶ τὴν αἰματώδη σχεδὸν ἀντανάλασιν, διὰ τῆς ὁσίας; καὶ φλόγες; ἐρύθρουντο τὰ βραχέα ξίφη των, ἐνέπνεον ἀκούσιον τρομόν. Ὁ ἄνεμος; ἔπνεε σφοδρῶς, ὁ κρότος; τῆς καταρηγίδος; ἠύξανε διὰ τοῦ τριγμοῦ τῆς πυρκαϊῆς; ἦτις; κατεβίβρωσκε τὸ τρίτον περίπου τοῦ πλοίου.

Ὅστι; ἂν ἔχη νὰ εἴπῃ τὸ ἰσχυρὸν φύλον; ὁ φείλω νὰ ὀμολογήσω ὅτι αἱ γυναῖκες; ἐδείξαν ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ πολλὸ πλείτερον θάρρος; τῶν

ἀνδρῶν. Ἡ συμφορὰ; τὰς; κατέλαβεν εἰς; τὰς; κλίνας; των; δὲν ἔλαβον κενὸν νὰ ἐνδύθῃσι, καὶ ἠγέρθησαν περιεταλιγμένοι μόνον δι'; ἐραπλωμάτων, καὶ ὠχρότεροι τοῦ θανάτου. Καί; τοι; ἦμην; ἤδη ἀρκούντως; ἔτικτοί; μοι; ἐράνησαν; κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα; ὡς; ἄγγελοι; ἐξ οὐρανοῦ; καταβάντες; διὰ; νὰ μὰς; κάμωσι; νὰ; αἰσχυνθῶμεν; καὶ; μὰς; ἐπανακρίρωσι; τὸ; θάρρος;.

Ἦσαν; ὅμοι; ἄνδρες; τινές; οἵτινες; ἐδείξαν; μεγάλην; ἀνδρίαν;.

Ἐνθυμοῦμαι; πρὸ; πάντων; τὸν; κ. Α... τὸν; πρόην; ὑμῖτερον; πρεσβύτερον; ἐν; Κοπεγχάγη. Οὗτος; ἐξέβαλε; τὰ; πῆδιλά; του, ἀφῆρσε; τὸν; λαίμοδιόν; του; καὶ; τὸν; ἐπενύτην; του, τὸν; ὅποιον; προσέδεσε; διὰ; τῶν; χειρῶν; ἐπὶ; τοῦ; στήθους; του, κατόπιν; ἐπικαθήσας; ἐπὶ; τινος; χονδρῶ; ἐντεταμένου; σχοινοῦ, ἐκάπνιζε; τὸ; σιγῆρον; του; θεωρῶν; ἡμᾶς; τὸν; ἕνα; μετὰ; τὸν; ἄλλον; με; ὕψος; στωπτικῆς; συμπαθείας;.

Ὅσον; δι'; ἐμὲ, ἐξήτησα; ἄσυλον; ἐπὶ; τῆς; ἐξωτερικῆς; κλιμάκας; τοῦ; πλοίου, καὶ; ἐκάθησα; εἰς; μίαν; τῶν; τελευταίων; βαθμίδων;.

Παρητήρησα; με; ἐκπληξίν; τὸν; ἐρυθρὸν; ἀφρὸν; ὅστις; ἐπέφραζεν; ὑπ' ἐμὲ; πέμπων; μοι; εἰς; τὸ; πρόσωπον; τὸν; ὀδονώδη; κονιορτὸν; καὶ; εἶπον; κατ' ἐμαυτόν; «Ἐνταῦθα; πρέπει; ν' ἀποθάνω, δέκα; ἐννέα; ἐτῶν; ἰ!»

Ἀπεφάσισα; νὰ; πνιγῶ; μᾶλλον; ἢ; νὰ; ἀφθῶ; νὰ; ψηθῶ;

Ἡ; στήλη; τοῦ; πυρὸς; ἠύξανε; ὡς; ὄλοος; ἐπὶ; τῆς; κεφαλῆς; μου; καὶ; διέκρινον; κάλλιστα; τὸ; σπινθηροδόκιμα; τῶν; φλογῶν; ἐκ; τοῦ; ὤρουμοῦ; τῶν; κυμάτων;.

Ἄνωθεν; τῆς; κλιμάκας; εὐρίσκετο; καλῆ; τις; γραῖα, βαθύως; ἡ; μάγερος; μίξ; τῶν; οἰκογενειῶν; αἰτινες; ἐταξείδευον. Τὴν; κεφαλὴν; ἔχουσα; κεκρυμμένην; ἐντὸς; τῶν; χειρῶν; τῆς, ἐφάνετο; ὡς; ψιθυρίζουσα; προσευχάς;.

Κύριε; μου, οὐδέ; τις; εἶναι; κύριος; τῆς; ζωῆς; του, καὶ; σεις; οὐχί; πλείτερον; τῶν; ἄλλων. Ἄς; γείνη; τὸ; θέλημα; τοῦ; Θεοῦ! Πλὴν; ἠτοιμάζεσθε; νὰ; πράξῃτε; αὐτοχειρίαν; καὶ; θά; ἐπιμυεῖσθε; εἰς; τὴν; μέλλουσαν; ζωὴν;.

Μέγας; τῆς; στιγμῆς; ἐκείνης; δὲν; ἔσχον; τὴν; ἐλαχίστην; ἐπιθυμίαν; ν' αὐτοχειρισθῶ, ἀλλὰ, εἰς; τοὺς; λόγους; ἐκείνου, μ' ἐν; εἶδος; ἀνθρακίνας; ἀκατανόητου; διὰ; τὴν; θέσιν; μου, προσεποικίθη; δις; ἡ; τρίς; ὅτι; θέλω; νὰ; ἐκτελέσω; τὸν; σκοπόν; περὶ; οὗ; αὐτῆ; μοι; ἠμίλει, καὶ; ἡ; δυστυχῆς; γραῖα; ἀνὰ; πάσαν; στιγμῆν; ἔκυπτε; πρὸς; ἐμὲ; διὰ; νὰ; με; ἐμποδίσῃ; τοῦ; νὰ; ἐκπληρώσω; ὅ,τι; αὐτῆ; ἐθεώρει; ὡς; ἐγκλημα; μέγα. Τέλος; ἤχη; ἔχον

θην; ἐπὶ; τῇ; κομφοδί; ἐκείνῃ; καὶ; ἔπαυσα; τοῦ; νὰ; τὴν; ἀνησυγῶ;.

Καὶ; ἀληθῶς; ἠδύναμην; νὰ; παίξω; κομφοδίαν; ἐν; σιγῇ; καθ' ἣν; ἔβλεπον; τὸν; θάνατον; ἀπειλητικὸν; καὶ; ἀναπόφευκτον; ἢ; Πλὴν; τοῦτου; δὲν; εἶχον; τὴν; εὐκαιρίαν; νὰ; ἀναλογισθῶ; τὰ; παράδοξα; ἐκείνα; αἰσθημάτων; ὅστω; νὰ; ἐνθουσιασθῶ; διὰ; τὴν; στέφανον; ἐγώ; μου, τοῦ; ὅποιου; ἡ; δυστυχῆς; γυνὴ; εἶδε; τὸ; παράδειγμα; Ἐνθ' ὅ; ἐπὶ; τῶν; κεφαλῶν; μας; κρότος; τῶν; φλογῶν; ὀλοσχερῶς; ἠύξανε, κατ' αὐτὴν; τὴν; σιγῆν; μὴν; φωνή; τις; ἤχηξ; ὡς; σάλπιγγ; φωνάζει;

Τί; κάμνετε; αὐτοῦ, δυστυχῆς; ἰ! Ἐ; ἀπολωσθήτε; ἰ! Ἀκολουθήσατέ; με; ἰ!

Ἡ; φωνὴ; ἐκείνη; μὰς; ἔσωσε;.

Χωρίς; νὰ; ἠξέουρμεν; τίς; μὰς; ἐκράξεν, ὅτε; ποῦ; ὤρμιλλομεν; νὰ; ὑπάγωμεν, ἠγέρθημεν, ἡ; γραῖα; γυνὴ; καὶ; ἐγώ, ὡς; κινηθέντες; ὑπὸ; τοῦ; αὐτοῦ; ἐλατηρίου, καὶ; ἐρίφθημεν; διὰ; μέσου; τοῦ; καπνοῦ; ἐπὶ; τὰ; ἔγχεα; τοῦ; κυανοῦ; ἐπενύτην; φέροντος; ναύτου, ὅστις; ἀνεροχῆτο; ἔμπροσθέν; μας; εἰς; κλιμάκα; σχοινοῦν;.

Αὐτομάτως; τὸν; ἠκολούθησα; εἰς; τὴν; κλιμάκα, ἐάν; ἐρίπτετο; εἰς; τὸ; ὕδωρ; κατὰ; τὴν; στιγμῆν; ἐκείνην, ἡ; ἂν; ἐπαρτεν; ἄλλην; τινὰ; ἄρραον; πρᾶξιν; τυρῶς; Ἐὰ; τὸν; ἐμμοῦμην;.

Ἀπὸ; ἀνέβη; δύο; ἡ; τρεῖς; βαθμίδας, ὁ; ναύτης; ἐπήδησε; ἀνωθεν; μίξ; ἀμάξης; τῆς; ὁποίας; τὸ; βᾶθος; ἐκείνο; ἦδη, ἔκαμα; ὡς; ὁ; ναύτης; καὶ; ἡ; γραῖα; γυνὴ; ὡς; ἐγώ; Ἐπήδησαν; ἐπὶ; τῆς; κατόπιν; ἀμάξης, ἀκολούθως; ἐπὶ; τρίτης, ἔτρεξα; ἐπὶ; τὰ; βήματα; του; καὶ; ἐφάσα; οὕτως; εἰς; τὴν; πύραν; τοῦ; πλοίου;.

Σχεδὸν; ὅλοι; οἱ; ἐπιβάται; ἦσαν; ἐκεῖ; συνηροί; μῆνοι;...Κατὰ; διαταγὴν; τοῦ; πλοῖαρχου, τὸ; πλήρωμα; ἔρριψεν; ἐν; τῶν; πλοικίων; εἰς; τὴν; θάλασσαν; εὐτυχῶς; δι'; ἡμᾶς; ἐκείνο; τὸ; ὅποιον; μὰς; ἀπῆκον; ἦτο; τὸ; μεγαλύτερον; ὄλων;.

Ἐρίφθημεν; ἐντὸς; χωρῆς; νὰ; παρατηρήσωμεν; ὁ; εἰς; τὸν; ἄλλον; Τότε; διάρρηξα; ἀνωθεν; τοῦ; ἀντιθέτου; ἄκρου; τοῦ; ἀτμοπλοίου; τὴν; βραχῶδη; καὶ; ἀπόκηρνον; ὄχθην, τὴν; φωτιζομένην; ὑπὸ; τῆς; λάμψους; τῆς; πυρκαϊῆς; Ἦσαν; τοὐλάχιστον; δύο; χιλιόμετρα; μέχρι; τῆς; παραλίας; καὶ; δὲν; ἤξευρον; νὰ; κολυμβῶ; Ἡ; θάλασσα; δὲν; ἦτο; βαθύα, εἶναι; ἀληθῆς; ἀλλὰ; τὰ; κύματα; ἦσαν; πολλὴ; ὕψηλά;

Ἐν; τούτοις; μόλις; τὸ; βλέμμα; μου; διέκρινε; τὴν; παραλίαν; συνησθάνθη; ἐπι; ἐσώθημεν, καὶ; ἐν; τῇ; ἐκπλήξει; τῶν; ἄλλων; ἐπιβάτων, ἐπήδησα; ἐκ; χαρᾶς; πολλῆς; φωνάζων; Ὁ; ὕρα! Ὁ; ὕρα!

Ἐμμεῖς; εἰς; ἀπόστασιν; τινὰ; ἐκ; τοῦ; μέρους; ἐνθῶ;

τὸ πλῆθος συνωθέτω διὰ τὴν πλησιάζουσαν τὴν κλίμακα ἥτις ἐκρέματο ἐπὶ τῆς λέμβου.

Ἐπὶ τὸν ἐκεῖ πολλὰ γυναικες, γίροντες καὶ παιδιὰ συνεπιπυμένον· οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ, ἄλλως τε ἀφότου περὶ τὴν ἡμετέραν δὲν ἐβιαζόμενον πλέον, ἤξευρον ὅτι τὰ ἐξέλθω ἐκείθεν σῶος καὶ ἀβλαβής. Παρετήρησα ἐκπληκτος ὅτι οὐδὲν παιδίον δὲν ἐροβήθη· πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν μητέρων τῶν. Οὐδὲν παιδίον ἐλάθη. Ἐνθυμούμαι εἰσέτι ὅτι διέκριναν ἐν μέσῳ ἀθροίσματος· ἐπιβιβάτων, στρατηγὸν ὑψηλοῦ ἀναστήματος, τὸ ὕδωρ ἔρρεεν ἀρθῶος ἀπὸ τῶν φορεμάτων του, ἴσχατο ἀκίνητος, ἐστρηγμένος ἐπὶ τινος Σφρανίου, τιθεμένου καθέτω· εἶχε δ' ἀποσπᾶσαν τὸ Σφρανίου ἐκείνη ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου ἐνθα ἐκάζητο.

Μοὶ δηγήθησαν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην στιγμήν τοῦ πανικοῦ, ὅταν οἱ ἐπιβάται ἐρείθθησαν εἰς τὰ πλοίαρα, ἅτινα ἀνετρέποντο, ὁ στρατηγὸς ἀπώθησε Σφριωδῶς μίαν γυναῖκα, ἥτις ἤθελε νὰ προχωρήσῃ αὐτοῦ, ναύτης τις παραγγεμένους τὸν ἤρπασε διὰ τῶν βραχιόνων του καὶ τὸν ἔρριψε μὲ δυνάμειν ὅπισθεν ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Ὁ γέρον στρατηγὸς, αἰσχυνοὺς διὰ τὴν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἀδυναμίαν του, ὠρίσθη ὅτι τὰ καταβῆναι ἐκ τοῦ πλοίου τελευταίως, μετὰ τὸν πλοίαρχον. Ἦτον ἄνθρωπος ὑψηλοῦ ἀσαστήματος, μὲ τὸ πρόσωπον ὠχρὸν μὲ πληγὴν εἰς τὸ μέτωπον διὰ ζήλου· ἐθώρει πάντας μὲ ὕρος ταπεινῶν ὅς νὰ ἐξήτει συγχώρησιν διὰ τὴν ἀπαρχὴν του.

Ὅταν ἐπλησίασα τὸ ἀριστερόν ἄκρον τοῦ πλοίου εἶδον τὸ ἐναπολειφθὲν πλοίαριον, τὸ ὅποιον ἐταλαντεύετο εἰς τὴν θάλασσαν ὡς παίγιον. Οἱ δύο ναῦται, οἱ ὅποιοι τὸ διηύθυνον, ἔνευσαν τοῖς ἐπιβάταις ἔνα τοὺς ὑποχρεώσωσι νὰ κάμωσι τὸ κινδυνώδες πῆδημα ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου εἰς τὴν λέμβον. Δὲν ἦτο δὲ εὐκολόν, διότι ὁ Νικόλαος ἴος ἦτον ἀτμοκίνητον πρώτου μεγέθους καὶ ἔπρεπε νὰ πηδήσῃ τις μὲ μεγάλῃν ἐπιπαιδείτητα ἐξ ἐκείνου τοῦ θύλου διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῆ τὸ ἔλαφρον σκάφος.

Τέλος ἀπερσιόσθην προσηρτήθη κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῆς ἀλύσουσας τῆς ἀγκύρας, ἡ ὅποια ἦτον ἐπιπυμένον ἐξώθεν ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς λέμβου· ἡ τομαζόμενον ἦτο νὰ ριφθῶ, ὅτε βαρὺς καὶ μαλακὸς ὄγκος ἐκτύπησεν ἐπ' ἐμοῦ. Γυνὴ τις ἀρπάσασά με ἐκ τοῦ τραχήλου ἔμεινε ἀκίνητος κρεμαμένη ἐπάνω μου.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ πρώτη κίνησις μου ἦτο νὰ ἀποβῆσω θηριωδῶς τὰς χεῖρας τις ἀπὸ τῆς κα-

ραλῆς· μου καὶ νὰ ἀπαλλαγῶ οὕτω τοῦ φορτίου μου· εὐτυχῶς δὲν ἐνέδωκα εἰς τὴν πρώτην ταύτην παραφορᾶν.

Ριψοίσις ἐπὶ τῶν ὤμων μου τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ὅς ἐπίποτον ἀμφοτέροι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐκείνη δὲν συνέβηκε νὰ παρατηρήσω ἄκρον σχοινίου, τὰ ὅποιον ἐκινεῖτο ἔμπροσθέν μου· τὸ ἦρασα καὶ ἐκράτηθην ἐξ αὐτοῦ, τὸ δέριμα ἔχον κατεστραμμένον μέχρις αἵματος... κατόπιν εὐθερῶν χυμηλά, κατ' εἶδον ὅτι τὸ φορτίον μου καὶ ἐγὼ εὐρυσκόμεθα ἀκρῶς· ἔνωθεν τοῦ πλοίαριου... ἀπερσιόσθη κατεβῆ ἐξ ἡμῶν γλιστρῶν κατὰ τὸ μήκος τοῦ σχοινίου μου... ἡ λέμβος ἐρείσθη κατ' ὄλην τὴν περιφέρειάν της.

Οὐρα! ἐρώναζαν οἱ ναῦται.

Κατέβηκα τὸ φορτίον μου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πλοίαριου, ἡ γυνὴ ἦτο λειπόμενος. Πάραυτα ὕψωσα τοὺς ὀρθαλμούς· ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου ἐνθα εἶδον πλῆθος κεφαλῶν, γυναικείων τῶν πλείστον, αἵτινες συνεπιπύοντο πυρετωδῶς κατὰ τὸ μήκος τῆς πλευρᾶς. Πηδῆσατε! ἐρώναζα ἐκείνων αὐταῖς τοὺς βραχιόνους. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κινδυνώδους πράξεώς μου, ἡ θεοκίετης τῆς ἐκ τῶν φλογῶν σωτηρίας μου, μοὶ ἐδίδον ἄκρος καὶ δυνάμειν ἀνεκράστων· ἐγὼ αὐτὸς ἔλαβον τρεῖς γυναῖκας, αἵτινες ἀπεφάσισαν νὰ πηδήσωσιν εἰς τὸ πλοίαριον, τὰς ἤρασα δὲ τὸσον ἐκάλως, ὡς κόπτει τις μῆλον διακρούσης τῆς συγκομιδῆς.

Ἡ μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης ἐξέβλαλε φωνὴν ὀξεῖαν, προσηρπυμένην ἀπὸ τῆς ἄκρας τοῦ πλοίου καὶ ἐλαίπολῳ μὲ πιπυοσκα.

Ἄτομόν τι, ἐξάλλον ἐκ τοῦ φόβου, παρ' ὀλίγον νὰ φονεύσῃ μίαν τῶν συνοδοιπόρων, ῥίψα· ἐπὶ τῆς λέμβου κισθῶτιον βαρῦτατον. Ἦτο σκευοθήκη ταξιδίου μεγίστης ἄξιας. Χωρὶς νὰ ἐξετάσω ἐὰν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ κατέσχω ταύτην, τὴν ἐδώρησα ἀμέσως εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες καὶ ἐκείνοι ἐδέχθησαν αὐτὸ τὸ δῶρον ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου διαπραγμοῦ.

Πάραυτα ἤρχισαμεν νὰ κωπυλατωμεν ὅλας δυνάμεις διευθυνόμενοι πρὸς τὴν ὄχθην, συνοδευόμενοι δὲ ὑπὸ τὸν ἐξῆς φωνῶν.

Σπεύσατε, ἐπαναφέρατε εὐθὺς τὴν λέμβον! Ὅταν ἡ θάλασσα δὲν εἶχε πλέον τοῦ ἡμῶσος μέτρου ἔκθεος, ἐξέλιθον ἐκ τοῦ πλοίαριου. Βροχὴ λεπτὴ καὶ ψυχρὰ ἐπίπετο πρὸ μῆς ὥρας χωρὶς νὰ ἐλαττώσῃ κατ' οὐδὲν τὴν σφοδρότητα τῆς πυρκαϊᾶς. Εἰμεθα θεοβρεγμένοι μέχρι τῶν ὀστέων.

Ἐπλησίασαμεν τέλος τὴν τόσον θερμῶς ζητουμένην ὄχθην, καὶ ἥτις δὲν ἦτον ἡ πλατὺς λάκκος γλοιοῦδος λάσπης, ἐν ἧ ἐβυθίσθησαν οἱ πῶδες μας μὲ χροὶ γονάτων.

Τὸ πλοίαριόν μας ἀνεχώρησεν εὐθὺς ἀστραπηδὸν φθῆσαν μέχρι τοῦ ἀτμοκινήτου. Ὅκτω ἐπιβάται ἀπολείθησαν· οἱ εἰς ἐξ αὐτῶν ἠφανίσθη εἰς τὴν γαιανθρακαποθήκην, εἰς ἄλλος ἐρείθη εἰς τὸ ὕδωρ διότι ἦτο πολὺ βαρὺς, καθὼς κρατίσας ἐπ' αὐτοῦ ὄλα του τὰ χρομάτα. Ὁ τελευταῖος οὗτος, τοῦ ὀποίου δὲν ἤξεύρω τὸ ὄνομα, ἐπαίξει ζατρίκιον μετ' ἐμοῦ τὸ πλείστον τῆς ἡμέρας, εἶχε δὲ τοιαύτην μακίαν ἐν τῇ παιγνιδίῳ ὥστε ὁ πρίγκιψ Μ... ὁ ὅποιος μὲς περτερίως παίζοντας ἐτελείωσε νὰ τῷ εἴπῃ: «Παίζετε, ὡς ἐὰν ἡ ζωὴ σας ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ παιγνιδίου!»

Αἱ ἀποσκευαὶ καὶ αἱ εἰκοσι καὶ ἑκτὼ ἄμαξαι κατεβροχθίσθησαν.

Μετὰ τῶν ἐκ τοῦ κινδύνου σωθεῖσάν εὐρίσκατο μίαν Κυρία Τ... γυνὴ τόσον χαρίεσσα ὅσον καὶ ὠραία. Εἶχε μαζὺ τῆς τὰς τέσσαρας μικρὰς κόρας της μετὰ τῶν θεραπειῶν τῶν. Τὴν εἶδον εἰς τὴν λάσπην τοὺς πῶδες γυναικῶν ἔχουσιν καὶ τοὺς ὠμούς· μάλιστα περικεκαλυμμένους,

Ἐκρινε ἀμυδιὸν νὰ δεῖξω εὐγένειαν, ἦν ἀκριβὰ ἐπλήρωσα διὰ τοῦ ἐπενδύτου μου, τοῦ λαυμοδέτου μου καὶ τῶν ὑποδημάτων μου. Πλὴν τούτου, ἀνέβην, οὐχὶ ἄνευ κόπου, τοὺς βράχους τῆς παραλίας, ἔσχον δὲ τὸ εὐτόχημα νὰ εἶρω χωρὶς οὐτιαν εἶχοντα ἄμαξάν με δίω ἵππους, καὶ τὴν ἐσταλα πρὸ ἐμοῦ πρὸς συνάντησιν τῶν ναυαγησάντων. Ἐκρινε περιττὸν νὰ με περιμείνῃ, καὶ ἀνεχώρησε μετὰ τῆς κυρίας Τ... καὶ τῶν τέκνων της. Εὐρέθην ὄλας μόνος, ἡμίγυμος, θεοβρεγμένος μέχρι τοῦ μυελοῦ, ἀπέναντι τῆς θαλάσσης, ἐνθα τὸ πλάγιόν μας βραδέως ἐξέλειπε.

Εἶπον ἐξέλειπειν καίμενον διότι δὲν ἐπίστευον ποτὲ ὅτι τοιαύτη μηχανὴ ἠδύνατο νὰ καταστραφῆ ἐν ὀλίγῳ ὥρᾳ διασπᾶται.

Δὲν ἦτο πλέον ἡ μίαν πλατεῖα κηλὶς πυρὸς ἀκίνητος· ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐνθα οἱ καπνοδόχοι καὶ οἱ ἱστοὶ ἐσεδιάζον τὰς μαύρας τῶν σκιαγραφίας, καὶ πῆριξ αἱ χελιδόνες τῆς θαλάσσης περιέγραπον κύκλους διὰ πτήσεως θραεῖας καὶ ἰδιόφορου.—Ἐπειτα μέγας ὄγκος τέρρας, πλῆρης ὠχρῶν σπινθήρων, ἀνετινάχθη, χαράττων πυκνὴν γοαμμένην κωρυμμένην ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἦδη ὀλιγώτερον ἡσυχῶν.

—Ἐτελείωσεν ἄρ' ἄγε, ἐκαπετόνῃν—καὶ ὄλη ἡ ζωὴ μας· ἐπίσης δὲν εἶναι ἡ μίαν δρᾶξ τέρρας τὴν ὅποια ἀφαρπάξει ὁ ἀνεμῶς.

Κατ' εὐτυχίαν μου, διότι ὄλη ἡ φιλοσοφία μου δὲν με ἐμπόδιζε τοῦ νὰ τρέμω ἐκ τοῦ ψύχους, ἄλλος τις ἀμαξήλατης ἦλθε νὰ με λάβῃ.

Τῷ ἔδωκα δύο φλαρία, ἀλλὰ με περιτίλιξε εἰς τὸ ἐπανωρόριόν του, καὶ μοὶ ἐτραγώθησε δύο ἢ τρία

ἄσκατα τοῦ Μεκλεμβούργου, τὰ ὅποια πολὺ μοὶ ἤρεσαν.

Τὴν πρώην ἐφθασα εἰς Αὐδέκην. Εὐρον ἐκεῖ τοὺς ἀτυχεῖς συντρόφους μου, καὶ ἠκολούθησαμεν τὴν ὁδὸν μας μέχρι τοῦ Ἀμβούργου. Ἐκεῖ μὲς ἐδόθησαν εἰκοσι χιλιάδες ρούβλια τὰ ὅποια ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος, ὃν τότε ἐν Βερολίνῳ, μὲς ἐπέμψε διὰ τοῦ ὑπεπιστοῦ του.

Ὅλοι οἱ ναυχοὶ ἐκ συμφώνου ἀπεφάσισαν νὰ παραχωρήσωσι τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰς τὰς συνοδοιπόρους. Ἡ εὐγενὴς αὕτη πράξις δὲν μὲς ἐστοίχιζε τίποτε, πρὸ πάντων διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Ρῶσοι εἶχον ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἀπεριόριστον πίστωσιν. Τὰ πάντα μετεβλήθησαν ἔθνη.

Ὁ ναύτης εἰς τὸν ὅποιον ὑπεσχέθη ἄπειροποσότητα, ἐὰν μοὶ ἔσώξῃ τὴν ζωὴν, ἦλθε ζητῶν μοὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποσχέσεώς μου. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦμην ποσῶς βέβαιος ὅτι ἦτον ὁ ἴδιος ναύτης, καὶ ὅτι ζεῖνος δὲν ἔκαμε τίποτε δι' ἐμὲ, τῷ προσέφερον ἐν τάλλῃρον, τὸ ὅποιον ἐδέχθη μετ' εὐγνωμοσύνης.

Ὅσον διὰ τὴν γραικὴν μάχην ὅσον ἦτις τόσον ἐφρόντισε περὶ τῆς ψυχῆς μου, δὲν τὴν ἐπανεῖδον πλέον· δυνάμεθα ὅμως νὰ ἠσυχάσωμεν, καθότι, οἰαδῆποτε εἶναι ἡ δυστυχία, ἥτις τὴν ἐπλήξει, εἴτε ἐκὰθ εἴτε ἐπὶνίγη—αὕτη κατέλαβε τὴν θέσιν της ἐν τῷ παραδείσῳ.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 20 Μαρτίου 1887.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

A. N. M.

Κυψελή, 20 Ἀπριλίου 87.

Δὲν σὰς ἐλησμένησα, ἀλλὰ τόρα-πλέον μὲ βραβείον νὰ γράφω. Εἶμαι κοντὰ νὰ φθάσω τοὺς ὀγδοήντα· καὶ ὅταν βλέπω ὅτι κάνω κόπον νὰ γράψω, ἢ ν' ἀντιγράψω, διὰ νὰ δώσω τοῦ ἐγδότη μου τὸν κόπον νὰ μοὶ ἀποβῆναι τὰ κόπια μου, φυσικῶς τῷ λόγῳ ἀποθάρρυνουμαι.

Ἰδοῦμαι ὅμως νὰ σὰς εὐχαρισῶ. Ἀβάστε, ἐν ἐπιθυμείτε, τὸ ἀκούλοιο θεολογικόν μου, ἀπελείωτο· ἐπειδὴ, γραμμένο πρὸ καιροῦ, δὲν ἐμπόρεσα νὰ εἶρω τὸ τέλος του. Εἶναι ὅμως ἀρετὰ προχωρημένο, ὥς νὰ μπόρῃ νὰ δώσῃ μίαν ἰδέαν ὀπουσοῦν σωσῆν.

Εἶναι πάλιν ἀληθινὸ πῶς τόρα-πλέον τὰ θεολογικὰ ἀναγυλιάζουν τὸν κόσμον, ἐπειδὴ τέτοια τὰ ἐκαταντήσανε οἱ παπᾶδες μας· μὰ τοῦτο ποῦ σὰς σέλνω δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνα τὰ παπαδίσια.

Είναι ζών Κόσμον άθεοι, ποῦ, μίμικῶς ἀρ-
νοῦνται τὴν ὑπάρξῃ τῆς Θεότητος. Εἶναι δὲ καὶ
ἄλλοι πάλι θεοὶ ποῦ ἀνίδεοι τοῦ ἀληθινοῦ Θε-
οῦ, ἐπλάσανε μὲ τὴ φαντασίᾳ τους καὶ μὲ τὴ
μικρονοϊκότητος ἕνα Θεοῦλη, καὶ τὸν προσκυνοῦνε μὲ μα-
νικῶν φαντασιῶν. Τοὺς ὕστερους τοὺτους ἠμποροῦσαμε
καὶ κακῶθους μᾶλλον νάν τοὺς ὀνομάσωμε.

Τὸν Θεοῦλη τοῦτον τῶν ἀνοήτων, ἡ πρό-
οδος τῶν φῶτων, δὲν εἶ ἀρχήσῃ νάν τόνε γεί-
λη τὸ Ἀρχαιοφυλακιστὸν ὅπου καὶ τοῦτος μαζὶ
μὲ τοὺς προγενέστεροῦς τοῦ Θεοῦ, εἶλεῖ χρησιμέ-
ψῃς τοῦς μεταγενέστερους ἀνθρώπους ὡς δειγμὰ καὶ
αὐτὸς τῆς ἀδυναμίας; τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.
Ὅντα; δὲ πεπορμένο τοῦς; Δικαῶταξτου νάν τρέ-
ξῶν ὀλόκληρον τὸ γάδιον τῆς ἀπάτησιων, κανεῖς;
δὲν θά ἴμπορῆσῃ νάν τοὺς γυρίσῃ, κανεῖς; δὲν
εἶ ἴμπορῆσῃ νάν τοὺς; ἀνοίξῃ τὰ μάτια νάν ἰ-
δοῦν τὴν ἀπάτητους; ἀλλὰ εἶλεῖ ἔγκωλουθῶν
ἔως; εἰς τὴν ὕστερην τελευτήντους; ἴμπαίγῃονα τῶν
ἀσυνειδήτων πλάνωντους. Τοῦτοι ὅμως ἐντὸς ὀλίγου
δὲν θά ὑπάρξουν πλέον. Δὲν εἶναι λοιπὸν τοῦτοι ποῦ
ἀξίζου τὴν προσοχήμας.

Οἱ ἀθετοῦντες μίμικῶς τὴν Θεότητα, οἱ ἄλ-
λοι ἀνεπτυγμένοι καὶ νοήμονες τοῦτοι ἄνθρωποι,
εἰσπυγμένοι ἴσως εἰς τὴν ἀθέϊαν, ἀπὸ τὴν ἀηδῖαν
τὴν προσηνημένην εἰς τὸ πνεύματος, ἀπὸ τοὺς
ἐλεεινοῦς; κακῶθους, εἶ μὲς ἀκούσουν βέβαια μὲ
ὑπομονήντους; νάν τοὺς εἰποῦμε.

Ἰπάρχει Θεοῦ; ἄξις; τῆς ὀμολογήσεως νοη-
μόνων ὄντων; καὶ εἶν' ἐκεῖνος; τοῦ ὀποίου τὰ ἔγνη
μόνον; βλέπομε καὶ θναυμάζομε εἰς τὰ ἐξέ-
σις ἔργατου, εἰς τὸ μεγαλεῖον, εἰς τὴν ταχτο-
ποίησιν καὶ ἀρμονίαν τῶν Ὀυρανίων Σωμάτων, καὶ
ἴσως; περισσότερον ἀκόμη τὴν πρόνοιαν ὀποῦ βλέ-
πομε τὰ μικρὰ ἐγκόσμια ἐδικήμας. Ἀκατανόητη
ἡ φύσις του, ἡ προσωπικότητάτου, ἡ οὐσίατου. Ἀ-
κατανόητοι οἱ ὄροι τῆς ὑπάρξῆς; του. Τὸν πιστεύ-
ομε Δύναμιν Ἀπεριόριστην, Νοῦν ἄπειρον, Δημιουργῶν
καὶ Ψυχῆν καὶ Στήριγμα τοῦ Παντός; καὶ
Ποιητὴν τῶν νόμων ἐκεῖνων τοῦς; ὀποίους ἡμεῖς; εἰς
τὰ σίνολόντους; ὀνομάζομε Φύσιον.

Ἄλλ', λέγουσιν, ἡ ὑπάρξῃ μὲς; αὐλοῦ δυνάμε-
ως; εἶναι φυσικῶς; ἀδύνατη ἐπειδὴ ἀντίκειται τοῦς;
νόμους; τῆς φύσεως; μίχ; τέτοιαν ὑπάρξῃ. Δύναμη ἔξω
ἀπὸ τὴν ὕλην, δὲν ἠμπορεῖ νάν ὑπάρξῃ; ἐπειδὴ
ἡ δύναμη δὲν εἶναι παρὰ ἰδιότητα τῆς ὕλης;...;

Ὅταν ἡ Λογικὴ σφάλῃ, τὸ σφάλματῆς; δὲν
εἶναι ἀσφάλματῆς; καὶ; εἰς; τοῦτον τὴν περιέσῃ τὸ
σφάλματῆς; εἶναι τερατώδες; Πρῆγματικῶς; ὀποῖος

παραλογισμῶς; ἐκεῖνος; ὀποῦ κρίνει τὴν φύσιν τοῦ
Δημιουργῶς; κατὰ τὴν φύσιν ὀποῦ ὁ Δημιουργῶς
ἔβαλε τὸ δημιούργημάτου;...;

Μὲ τοῦτο τὸ σύστημα, ἂν ἡ λαΐνες; ἠμ-
ποροῦσανε νάν κρίνουσιν, ἴθιλε κρίνουσιν; καὶ; αὐτὸς; ὅτι,
δὲν ἠμπορεῖ νάν ὑπάρξῃ λαΐνες; ἐπειδὴ ἀντίκειται
τοῦς; νόμους; τῆς φύσεως; [τῶν λαΐνων] πλαστικῆ
ὑπάρξῃ; ἐπειδὴ ἡ ἀέργεια εἶναι ἰδιότητα τῆς ὕ-
λης; Καὶ ἰδοῦ; πῶς; ἡ λαΐνες; ἴθιλε κρίνουσιν ἂ-
πὸ τὴ φύσιν τοῦς; τῆ φύσις τὴν ἐδικήμας;.

Ἄγω λοιπὸν ὅτι ὁ συλλογισμῶς τῶν ἐναν-
τίωνμας; θά ἴναι ἴσως; ὀρθός; ἔως; ὅτου πρόκειται
διὰ ὄντα ὑποκειμένα καὶ ὑποκείμενα εἰς τοὺς
νόμους; τῆς φύσεως; καὶ; εἰ; δ; ἰ; κ; ἡ; σ; α; τῆς φύσεως,
φύσεως; τὴν ὀνοίαν ὁ Πλάστημας; ὄρσε; διὰ ἡμᾶς;
τὰ πλάσματάτου; Ἄλλὰ ἴθιλε σφάλομε παρὰ-
πολυ ἂν τὸ ποῦν τοῦ Πλάστημας; ἐνοούσῃμας; νάν
τὸ ὑποθέσωμε κατὰ τοῦ νόμους; τῆς ἐδικήμας;
φύσεως; καὶ; ἔτσι νάν εἶλωμε τὸν Θεὸν καμωμέ-
νονκατὰ τοὺς νόμους; ὀποῦ ὄρσε; διὰ τὰ πλάσματάτου;...;

Οἱ ὄροι τῆς ὑπάρξῆς; τοῦ Πλάστη, δὲν ἠμ-
ποροῦν νάν ἴναι οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ὄρους; τῆς ὕ-
πάρξῆς; τῶν πλασματῶν του; ἄλλ'; οὐδὲ; κἂν; νάν
ἔχουν ὀμοιότητα μὲ ἐκεῖνοῦς; Ἄν τὰ πλάσματα
τοῦ Θεοῦ ἴσαν πλασμένα μὲ τοὺς; αὐτοῦς; ὄρους;
τῆς ὑπάρξῆς; τοῦ Θεοῦ, ἴθιλε; εἶναι; καὶ; αὐτὰ
Θεοῦ; Ἄς; ἂν ὁ Θεοῦς; ὑπῆρχε; ὑπὸ τοὺς ὄρους; τῆς
ὑπάρξῆς; τῶν πλασματῶν του, ἴθιλε; εἶναι; καὶ; αὐ-
τὸς; ἔνχ; ἀπὸ τὰ πλάσματάτου, καὶ; ὄχι; Πλάστητων.

Ἡ φύσις; θεῶν; Θεότητος; εἶναι ἄλλη, μὲ ἄλ-
λες; ὕπῃσεως;.

Πρέπει νάν ὀμολογήσωμε ὅτι δὲν μὲς; εἶναι
δαδομένο νάν ἐνοήσωμε τὸ ποῦν μὲς; φύσεως; δικα-
φορετικῆς; ἀπὸ τὴν ὄρισμένην εἰς; τὸν ἐδικόνμας;
Πλανήτην. Ἄλλὰ ἴθιλε; εἶναι; μωρία ἂν, διὰ τοῦτο,
ἀρνούμεθα τὴν ὑπάρξῃν ἄλλων διαφορετικῶν φύσεων
δοσμένων ἀπὸ τὸν Ἰπέρτατον Δημιουργῶν; εἰς; ἄλ-
λους; Κόσμους; του, — καὶ; ἄλλην; πάλι, ὄλω; διά-
φορην, τὴν τοῦ Ἐκυτοῦτου.

Δικαιοῦμεθα μάλιστα νάν ὑποθέσωμε ποικίλων
φύσεων; εἰς; τὸ Πᾶν, κρίνουσιν; ἀπὸ τὴν ποικιλί-
αν ὀποῦ βλέπομε, τὰ καθέκαστα; τῆς φύσεως; τῆς
ὄρισμένης; διὰ τὸν ἐδικόνμας; Πλανήτην. Ὁ Πλά-
στης; τοῦ Παντός; φέρεται νάν μὴν ἀγάπησε; τὴ
μονοτονίαν, καὶ; θν' ἐσπρόξε; τὴν φιλοποικιλίαν ἔως;
εἰς; τὰς; φύσεις; Ἐναι; ὄθεν; νάν πιστέψωμε ὅτι, εἰ
κάθε; Σύστημα; Κόσμων; θν' ἔβαλε; καὶ; διαφορετι-
κῆ; φύσιν. Καὶ; ἴσως; δὲν; ἴθιλε; σφάλομε; νομίζον-
τες; ὅτι; καὶ; σ' αὐτοῦς; τοὺς; Πλανήτας; τοῦ; κάθε
Συστήματος; ἔβλεψε; φύσιν; διάφορην; εἰς; καθέκαστον; ἀπὸ
αὐτοῦς;.

Ἄλλὰ; καὶ; ἂν; ὁ; πὸ; ὅ; θ; ε; σ; ἴθιλε; ἴθιλε; ἴθιλε; ἴθιλε;
βεβαιότημας; περὶ; τῆς; ὑπάρξῆς; τοῦ; Ἰπέρτατου
ὄντος; λέγω; ὅτι; ἡ; ὑπόθεσίμας; εἶναι; μία; ἀπὸ
ἐκεῖνες; τὰς; ὑπῃσεως; ὀποῦ; μαζύτους; φέρουσι; καὶ;
τὴ; βεβαιότητα;

Ὅταν; εἶς; τὸ; περιγιάλι; ἀπαντῶμεν; ἔγνη; ἀν-
θρώπινα, ὁ; π; ο; θ; ε; τ; ο; υ; μ; ε; ὅτι; ἄνθρωπος; ἐπέρας; ἔ-
κειθε; Καὶ; ἡ; ὑπόθεσίμας; φέροι; μαζύτης; τὴ; βε-
βαιότητα, καὶ; εἶναι; ἀσφαλῆς; Ἐτσι; ἡμεῖς; βλέ-
πομε; τὴν; πλάσῃ; πρόνοιαν; καὶ; ἡ; πρόνοιαν; εἶναι;
ἔγνος; νοῦς; προνοήσαντος; καὶ; μαρτυρεῖ; περὶ; τῆς;
ὑπάρξῆς; του, καὶ; ἡ; μαρτυριάτης; εἶναι; ἀσφαλῆς;

Ἡ; Πρόνοιαν; ἀναμφισβητήτως; φανεροῦναι; νοῦν; προ-
νοήσαντα; Εἶναι; δὲ; ἡ; πρόνοιαν; τούτου; τόσο; γε-
νικῆ; καθολικῆ; μέλισσα; ποῦ; κἂν; εἶναι; τὴν; συνήθη
κατάστασιν; τῶν; ὄντων; ὡς; ἡ; θείατης; δὲν; πλήτ-
ται; τὰς; αἰσθήσεσιν; καὶ; περὶ; ἔμπρος; ἀπὸ; τὰ;
μάτιαμας; ἀπαράτηρη; καὶ; ἀνοσιγήτη; Τὴν; πρό-
νοιαν; βεβαίως; δὲν; ἴθιλε; ἴμπορῆσαι; κανεῖς; νάν; τὴν;
ἀρηθῆ, χωρὶς; νάν; μὲς; ὄσῃ; ὑπόνοιαν; κακῆς; πί-
στεως; Καὶ; νομίζω; ὅτι, μὲ; τὸν; τοιοῦτον; δικαιοῦ-
μεθα; τὴν; περίεσῃ, ν' ἀρηθῶμε; τὴ; συζήτησῃ,
ὡς; ἴθιλε; κάμωμε; καὶ; μὲ; τὸν; ἐπιχειροῦσαντα; νάν
ἀποδείξῃ; ὅτι; ὁ; Ναπολεὼν; ὁ; πρῶτος; δὲν; ὑπῆρ-
ξε; (1)

Α. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Εἰς; τὸν; φίλον; μαζ; συνεργάτην; καὶ; σεβαστὸν; μαζ; φίλον; κ.
Λασκαράτον; ἐκφράζομεν; τὴν; εὐγνωμοσύνην; μαζ; γιὰ; τὴν;
βεβαιώσῃ; ὅτι; δὲν; μὲς; λησμονεῖ; Τὸν; διαβεβαίωσῃ;
δὲ; καὶ; μείς; ὅτι; τὴ; γραφόμενά; του; μὲ; ἔλα; τὰ; ὄγ-
δοῦντα; του; εἶνε; γεμάτα; ζωῆ; καὶ; χάρι; καὶ; πάντοτε;
εἰ; τὰ; λαθῶμε; μὲ; μεγάλη; χαρὰ; γιὰ;τι; μὲς; τέρ-
πουσι; καὶ; μὲς; ζεσταίνουσι; τὴ; καρδίαν;

28 Ἀπριλίου 1887

Ἡ; Διεῦθύνσις;

Εἰς; τὸν; ἀναρίπαντα; τοῦ; Μεγαλοῦ;

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Τὸ; φῶς; τὸ; θεῖο; τ' ἀθάνατον;
Τῆς; ἀγαθῆς; ψυχῆς; σου,
Ἡ' ὀλόλαμπρο; σ' ἐρωτῶ;
Στὸ; ὄροσ; τῆς; ζωῆς; σου
Καὶ; τὴ; γλυκειὰ; σου; Ἑλλάδα,
Στὸ; μνημῆ; σου; λαμπράδα;
Ἄτελειωτῃ; σκορπᾷ;

(1) 'Mε; βιβλίον; Comme; que; Napoléon; n' a; jamais; existé.

Ὅχι, δὲν; εἶν' ἡ; εἰκόνα; σου;
Ψυχῆ; μαρμαρομένη,
Ὡ!... φαίνεται; ἔ; τὰ; ἄτια; μαζ;
Πῶς; εἶναι; σαρωμένη,
Ναι, λάμπει; ὁ; ὀφθαλμῶς; σου;
Κι' ἀκούεται; ὁ; παλμῶς; σου,
Ὅπου; γιὰ; μὲς; χτυπᾷ!

Τὸ; πνεῦμα; σου; τὸ; ἀθάνατον,
Ποῦ; λαμψε; ἔ; τὴν; Ἑλλάδα;
Ἐχάρησε; στὸ; γλύπτη; σου;
Ἀπόκρυφῃ; λαμπράδα,
Ἐμμένεται; δυναμῶναι,
Κ' ἡ; τέχνη; τοῦ; ψυχῶν;
Τὸ; μάρμαρο; μὲ; μίξ;

Ἡ; Δόξα; ποῦ; στεφάνωσε;
Αὐτὸ; τὸ; μέτωπό; σου,
Τώρα; ζωῆ; ἐχάρησε;
Κ' αἶμα; ἔ; τὸ; μαρμαρό; σου;
Ἄθανασίας; νάν; γίγη;
Καθρέφτης; καὶ; νάν; μείνη;
Αἰώνιος; ἔ; ἐμᾶς;

Ἡ; Ἄρεταις; ποῦ; σὲ; ἐβρεψᾷ;
Καὶ; δύναμι; σου; ἐδώσαν;
Ἄπ' τὴ; γῆ; μὲ; τ' Ἄπλαστον;
Τοῦς; Ἄγγελους; σὲ; ἐνώσαν;
Νά; σ' ἔχη; ὁ; οὐρανῶς; του;
Στολιδί; μὲς; τὸ; φῶς; του;
Σάν; ἐκλεχτῆ; ψυχῆ;

Τὰ; ἄτια; σου; θαυμάζουσι;
Τί; μυστικῶς; ζυγοῦσι;...;
Τὰ; χεῖλη; σου; σαλεύουσι;
Τί; τάχα; μελετοῦνε;...;
—Σᾶς; συγχωρᾷ; φωνεῖ; μου,
Ὅ; πύθος; τῆς; ψυχῆς; μου;
Εἶν', ἡ; Ἑλλάς; νάν; ζῆ;

Ἐν; Ζακύνθῳ; τῇ; 12; Ἀπριλίου; 1887.

ΑΡΙΣΤ. ΚΑΥΟΚΕΦΑΛΟΣ

ΑΝΑΡΑ; ΜΑΡΤΙΩΚΗ

Ὅπως; τὸν; κύνον; ἔχοντα; λαμπρόλευκα; πτερὰ,
Ἡ; φύσις; κατέδικασε; ἔ; τὰ; ἔλη; νάν; πετᾷ;
Ὅτω; καὶ; σὲ, ὦ; Ποιητᾷ, μοῖρα; ἡ; ἀπηνῆς;
Νῆχης; τὰς; φοῖβου; πτέρυγας; καὶ; ὡς; ἄνθρωπος; νάν; ζῆ;
Α. Σ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΤΑΜΑΙΟΝ

Ἐς τὴν Ζάκυνθο γεννήθηκες στολίδι καὶ καρὰν ἰ
Κατέβηκε ἀπ' τὸν Ὀλυμπο νὰ Σε βυζῆξῃ ἡ Ἀνδρεία.
Ἐ' ἀνάγκη, Ἐ' ἀνάδειξῃ. Ἐς τὸν κόσμον παλληκάρη,
Καὶ σύντροφο σοῦ ἄξιον τὴν ἄγια Ἐλευθερία! —
Ἦλθε κ' ἡ φρόνη Ἀθηνᾶ μετ' τὸν Θεὸ τὸν Ἄρη
Φέρωντας τὴν ἀρματωσιά τῆς Νίκης τὴν πλουσία...
— αἰθέλω μ' αὐτὴ τὸ Γάργαρον ἐγὼ νὰ τὸν σολίσω
«Κ' ἐγὼ ἔς τὴν πάλιν τῆς ζωῆς νὰ τὸν χειροαγωγῶ» —

Εἶπε—Κι' ἀμέσως ἀνάψε ἔς τ' ἀδέξιο περιβόλι
Τῆς ἱερᾶς πατρίδος σου τὸ σκαλαβωμένο χῶμα,
Σπαχὴ παντοῦ καὶ πυρκαϊά, παντοῦ σπαθὶ καὶ βόλι,
Τὸ ἔθνος ὅλο μιὰ ψυχὴ, καὶ μιὰ καρδιά, κ' ἕν σῶμα,
Ὅρμηξ' καὶ κατατρέφοντας τὴν ξενικὴ πάνωλη,
Καταπατεῖ τοῦ ἄρπαγος κατακτητοῦ τὸ πτώμα,
Καὶ πλένει τ' ἄγια χεῖρα του ἔς τὸ αἷμα τῶν εὐνοχῶν
Δημίων τῆς πατρίδος του, μικροδουκῶν, Σηκηπτοῦχων.

Ἐγενεοῦ μία κ' ἑλεύθερη, ὦ φίλη μου Ἰταλία!
Δὲν εἶσαι πλέον νεκροπόλις ὡς σ' ἔκραζαν οἱ ξένοι.
Καὶ τὶ γίμα γεωγραφικὸν ἢ τυχοδιώκτη Ἀφρική!
Ἐς τὴν γῆ σου ἐξεφυρώσανε οἱ κακοζηλεμένοι
Θεοὶ μέσα ἔς τὸν πόλεμον, Θεοὶ μὲς ἔς τὴν θυσία!
Κ' ἡ δόξα ἂν καὶ τοὺς ἄρπαξε τοὺς ἔκλαψε ἡ Οἰκουμένη!
Ὁ Γαριβάλδης, ὁ Μανὴν, Ματθίους ὁ Σωκράτης,
Ὁ Βίκτωρ ὁ Ἐμμανουὴλ ὁ μέγας κρατηλάτης!

Εἰς τὴν πατρίδα ἐπλήρωσε τὸν φόρον τοῦ αἵματός σου
Καὶ πῶς ἐπάλεψε Ἐσὺ!—ὁ ἕνας τῶν Χιλιών—
Ἡ ἐνδοξία λαβωματικαὶς τὸ λέν τοῦ σώματός σου,
Ἡ ἀνδρείότερο Ἐ' ἐκθύριζαν τὴ μέση τῶν ἀνδρείων!
Τώρα φωτίζει τ' ἄγρυπνο τὸ φῶς τοῦ πνεύματός σου

Τὸ μέγα ἀμφικτυονικὸν τῆς Ῥώμης σωματεῖον,
Ποῦ θησαυρίζει τοὺς καρπούς αὐτῆς σου τῆς καρδίας,
Ἐροφάντη τῆς τιμῆς καὶ τῆς Ἐλευθερίας!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ.

Σ. τ. Δ. Τὸ ἀνωτέρω ἀξιόλογον ποίημα τοῦ ἐκ Κερκύρας ἀβροῦ καὶ χαριστάτου ποιητοῦ Κ. Ἀντωνίου Μανουσίου, ταγματάρχου ἐν τῷ ἰταλικῷ στρατῷ, καὶ οὕτως τὸ ὄνομα προσφιλῆς τυγχάνει ὡσαύτως καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς ὑποίας γενναίως ἠγωνίσαστο, δοθέν ἡμῖν πρὸς καταχώρισιν ὑπὸ τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συνεργάτου Κ. Ἀνδρέου Μαρτζώκη, πρὸς τὸν ὅτιον παρὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ ποιητοῦ ἐστὶν ἄνευ ἀποστολῆς, λιανὴ ὑπερῶς δημοσιεύομεν ἐν τῇ «Κυψέλλῃ», ἥτις καθῆκον αὐτῆς ἐθεώρησε, ἐπιτῆ παρουσιαζομένη εὐκαιρίᾳ, νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸ δι' ὀλίγων λέξεων, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὸ διατρέπετε πρόσωπον, ἐκ' ὃ ἡ Ζάκυνθος δικαίως ἐγκαυχᾶται, καὶ πρὸς ὃ τὸ ἐν λόγῳ ποίημα ἀπευθύνεται.

Ὁ Κ. Γεώργιος Ταμαῖος γεννήθη ἐκ διακεκριμένου σκελετοῦ παρεπιδημοῦτος ἐν Ζακύνθῳ, καὶ ἐκ μητρὸς Ζακυνθίας, ἀνηκούσης εἰς τὸν γνωστὸν παρ' ἡμῖν οἶκον τῶν Καρβελῶν. Ὁ νεαρὸς Γεώργιος, πεπρωτισμένος δι' ἐπιτήρητον εὐφυΐας, ἔτυχεν ἀγωγῆς ἐπιμελημένης, διακρίθη δὲ ἐπὶ φιλοπατρία καὶ ἀνδρεία κατὰ τὰς ἐν Νεαπόλει καὶ Σικελίᾳ ἐπαναστάσεις, ὡν ἐνεργῶς μετέσχε, διατρέψας μάλιστα κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν ἐκστρατεῖαν, τὴν τῶν Χιλιών ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ κληθεῖσαν. Ἀνήρ ἠδραίων ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, ἐπολιτεῦθη μετὰ τὴν ἔνθεσιν τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν τρόπον ἐπελευθύναντα τὴν ὑπέληψιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων του διωρισθὲν δὲ εἰς ἀξιώματα λίαν τιμητικὰ, ὡς γ. γ. νομάρχου ἐν Σικελίᾳ καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἀκραίφνης φιλέλληνας, καὶ μηδέποτε ἐπιλήσμων τοῦ εἰς τὰς φλέβας αὐτοῦ ρέοντος ἑλληνικοῦ αἵματος, ὑπεστήριξεν ἀείψως ἐκθύμως, ὡς βουλευτῆς, πᾶν τὸ τῆς ἡμετέρας πατρίδος συμφέρον, καυτηρίας πολλὰς τὴν σχολίαν καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα δυσμενῆ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ συντηρητικῶν πολιτικῶν μόνος δὲ ἴσως μεταξὺ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ βουλευτῶν ἀντίστη εἰς τὸν γενικὸν τῆς πατρίδος του πόθον, προτείνων ἐκ τὰ ὅσα τὸ Φωσκόλον ἀποδοθῆναι εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ γῆν, τὴν Ζάκυνθον. Ἀπὸ τινος χρόνου ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐταξίως ἐκτιμῶν, ὡς ἐξέτιμησε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὰς ἀρετὰς τοῦ Ταμαῖο, ἐν αἷς πρωτοεῖς ἢ ἀρχαῖκῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἀκαμψία τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν του, διώρισεν αὐτὸν εἰς τὸ περιβλεπτόν του Γερούσιαστοῦ ἀξίωμα, ἐπευφημήσαντος ἅπαντος τοῦ ἰταλικοῦ τύπου, ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ, ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ἌΛΛΑ ΤΙΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΕΡΙ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ἐκδιδόμενα μετὰ σημειώσεων

ὑπὸ

Σ. ΔΕ ΒΙΑΖΗ

(συνεχ. ὅρα προηγ. φύλλον)

Θ'.

Ἐμεῖς Δομίνικος Γρίττης καὶ Μαρῖνος Μικηλῆς διὰ τὴν γαληνοτάτην ἀριστοκρατίαν τῶν Ἐνετιῶν Σύντοχοι καὶ Καταστήχαδοι τοῦ βασιλείου τοῦ Μωρέα.....1689 (1)

Δοσμένη ἀπὸ ταῖς ἄρχαις ἀπόφασις τοῦ ὑψηλοτάτου Σενάτου εἰς ἐμᾶς τοὺς Συντόχους καὶ καταστηχάδους τοῦ Μωρέα, ἡ ἐξουσία νὰ ὀρδηνιάσωμεν τὸν πλεόν χρησίμων τρόπον, ὃ διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἐστὶν τοῦ βασιλείου χαρισμένο ἀπὸ τὴν θεῖαν ἐλεημοσύνην τῶν ἀνιχῆτων ἀρμάτων τῆς γαληνοτάτης Ἀφεντίας καὶ γνωρίζοντας δικαίωμα τοῦ Πρέντζιπε νὰ ἐξεύρη τὸ μέτρον τοῦ νέου λαοῦ ὃ διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἔργα τῆς πατρικῆς του ἀγάπης, καὶ ὃ διὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὸν εἰς ταῖς χρεῖσας του τὰ πρεπούμενα σμειμάτων ἔργων καὶ πιστοσύνην των. Λοιπὸν μετὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ συνταχάτου μας ἀποφασίζομεν πῶς ἀπὸ τὸν ραζονάτο τοῦ αὐτοῦ συνταχάτου νὰ δεθῇ καθενὸς παπᾶ τῶν ἐνοριῶν καὶ ἐκκλησιῶν ἓνα λίμπρο μετὰ φύλλα μετρημένα ἐποῦτης τῆς χώρας καὶ τῆς περιόχης τῆς, καὶ τῶν ἐπιλοίπων τοῦ βασιλείου ἐποῦντο ὃ διὰ νὰ γράφουσι ἐπάνω εἰς αὐτὰ ἐπιμελῶς ὅλα τὰ παῖδια ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, ὅπου ἠθέλασι γεννηθῆ μετὰ τὰ ὀνόματα καὶ παρονόματα τῶν γονέων τους ὡς καθὼς καὶ ταῖς παντριάς ὄλαις ἐκινῶν ὅπου εὐλογοῦνται ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς παπᾶδες, γράφοντες τὰ ὀνόματα καὶ παρονόματα τῶν εὐλογημένων καὶ περιγράφοντες ἀκόμη τοὺς ἀντρας καὶ ταῖς

(1) Φυλάττομεν τὴν θεογραφίαν τῶν χειρογράφων. Τὰ ἀποσιωπητικὰ δηλοῦσι τὸ δυσανάγνωστον τοῦ χειρογράφου.

γυναῖκες εἰς ποίαν ἡλικίαν ἀποθαινῶσι καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τους, καὶ νὰ γράφουσι ἀκόμη ὄλαις ταῖς ψυχαῖς ὅπου ἐβρίσκονται τώρα εἰς τὴν ἐνορίαν καθενὸς καὶ ὃ διὰ νὰ ἠξεύρουσι οἱ ἀφθεντάδες, ἢ οἱ ἀφθενταῖς οἱ προβεδοῦροι, ἀνάσως καὶ γίνονται μετὰ ὑποταγὴν ὅλα τὰ αὐτὰ πράγματα, ἀποφασίζομεν πῶς ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς ἱερεῖς νὰ γένη μία νότα ξεκαθαριστῆ ἐκινῶν ὅπου ἠθέλασι γεννηθῆ καὶ ἐκινῶν ὅπου ἠθέλασι πεθάνῃ, ὃ διὰ νὰ τὴν πρεζεντάροισι τοῦ ἀφθεντοῦ προβεδοῦρου, καὶ λειπόντας οἱ αὐτοὶ παπᾶδες νὰ μὴ κάμουσι ὅτι μετὰ τὸ παρὸν τοὺς προστάσομεν νὰ πέφτουσι εἰς ταῖς πλεοναῖς δειναῖς πέναις καὶ ἡ ὀρδίνια ἐποῦτη μετὰ τὸ παρὸν λίμπρο θελεῖ βοθῆ τοῦ ἡμεριῶν τῆς.

Dom.co Gritti Sin.o Cas.or

Marine Michel Sin.o Cas or

Zuanne Donadoni R.

I.

Ἐμεῖς Φραγγίσκος Γρυμάνης διὰ τὴν Γαληνοτάτην ἀριστοκρατίαν τῶν Ἐνετιῶν καὶ προβλεπτῆς Γενεράλης τοῦ Πελάου μετὰ ἐξουσίαν Ἀρχιστρατήγου.

Κατασκορπώντας τὸν ζήλόν μας εἰς τὸν πόθον νὰ προβλέπομεν ταῖς ἀταξίαξ καὶ νὰ καταστῆνωμεν σωστοὺς νόμους καὶ κανόνας εἰς ὅλον ἐκεῖνο, ὅπου φαίνεται νὰ τοῦ λείπη ἡ μέθοδος διὰ νὰ περπατῆ κάθε πρᾶγμα ὑποκάτω τῆς ἐξουσίας ἐνὸς προστάτου ἀφεντός μετὰ συμμετρίαν πάντοτε καὶ τάξιν καλλίτερην, ἴδαμεν πῶς εἰς τὸ Νησί τοῦτο πολλὰ σφάλονται εἰς ταῖς ἐνορίαις καὶ ἐπιλοίπαις ἐκκλησίαις, δὲν γράφουσι σὲ βιβλίον, ὅπου ἐχρειάζονται νὰ ἔχουσι, ταῖς βάπτισαις, στεφανώματα καὶ θανάτους, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἀταξίαν ἠμπορῶντας πάντα νὰ ἀκολουθήσουν πολλὰ κακὰ ἀποτελέσματα, πιστεύομεν ἀπομόδιον νὰ ἐπιθέσωμεν τὴν πρεπούμενην πρόβλεψιν, κατὰ ταῖς διαταγαῖς τοῦ πρέντζιπε, καὶ κάθε ἄλλου τόπου συνήθειον, εἰς δυνάμει τῶν παρόντων καὶ μετὰ τὴν ὑπέρτατον Ἀρχιστρατήγου ἐξουσίαν ὅπου κρατοῦμεν, δογματίζοντα νὰ γένη εἰς πᾶσαν ἐκκλησίαν τοῦ Νησίου τοῦτου ἀπὸ κάθε ἡμεριῶν ἓνα βιβλίον, εἰς μέρη τρία

διαμεριζόμενον, τοὺς καιροὺς εἰς αὐτὸ ξεχωρίζοντας καὶ εἰς τὸ ἓνα μέρος ταῖς βάπτισαις, εἰς ἄλλο τὰ στεφανώματα καὶ εἰς τὸ τρίτον ἰῶα χεῖρὶ γράφονται τῶν ἀποθαμένων, ὅπου εἶχαν θάψῃ, τὰ ὀνόματα, σημαδεύονται εἰς μὲν ταῖς βάπτισαις μὲ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τὸ ὄνομα καὶ παρανόμοι τῶν βαπτισθέντων ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ μητέρας τους καὶ τῶν παρισταμένων συντέκνων καὶ τούτῃ ἡ τάξις θέλει κρατιεῖται καὶ εἰς τὰ στεφανώματα, ἀλλὰ εἰς τὴν σημείωσιν τῶν ἀπεθαμένων ἡμπορεῖ νὰ προσθέτηται τὸ ὄνομα, παρανόμοι καὶ πατέρας τους καὶ ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ὁποίαν θάπτεται. Διὰ νὰ λάβῃ ἡ προβλεπτική μας τούτῃ διάταξις εἰς κάθε καιρὸν ἀδικόπως τὴν πλήρωσιν, εἰς τὸν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προβλεπτοῦ ζῆλον συστέλλεται ἡ ἐπιτέλεσις. Παραγγέλλοντας νὰ γίνουσι τὰ αὐτὰ βιβλία σὲ ἡμέρας 15, τὰ ὅποια θέλουσι προξενταρισθῇ τοῦ ἄνωθεν ἐκλαμπροτάτου Προβλεπτοῦ ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους, διὰ νὰ κάμῃ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς αὐτὰ ἡ παροῦσα διάταξις, σημαδεύοντας περιπλέον τὰ φύλλα κάθε βιβλίου μὲ γράμματα διὰ ν' ἀντισκόπηται κάθε ἄρπενον. Ὅποιοι ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν ἐφημερίους ἤθελε ξεφύγῃ εἰς κάθε καιρὸν ἀπὸ τὴν ἀπροφάσιτον καὶ τελείαν ἐπιτέλεσιν τῶν παρόντων θέλει πέσῃ εἰς τὴν ποινήν βασιλικῶν διακοσιῶν, νὰ θάβωνται τὰ μισὰ εἰς τὴν ἀφεντικὴν κάσσαν καὶ τὰ ἄλλα μισὰ νὰ δίδωνται τῶν μνηστῶν, φυλαζόμενον τῆς ἐξουσίας τούτης· νὰ κατέβῃ ἐναντίον τῶν παραβάτων εἰς ἄλλαις βαρυτέραις διόρθωσις· περιπλέον δὲ προσθέτεται ἡ ἐγνοία εἰς τοὺς προκουρατόρους κάθε ἐκκλησίας νὰ στοχάζονται τῆς διαταγῆς τὴν ἐπιτέλεσιν, ἀλλέως καὶ αὐτοὶ θέλουσι πέσει εἰς πέναις ταῖς ἄνωθεν, ὅταν ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους εἶχε ἀληθινοῦσθῇ ἡ ἀπροφάσιτος ἐκπλήρωσις τῶν παρόντων τῶν ὁποίων παραγγέλλομεν τὸ ρεγγίστρο. Ζακύνθος 5 Σεπτεμβρίου 1703 στὸ παλεόν.

Φραγγίτικος Γρυμάνης Προβ.ης Γεν.ης Ηελ.ου.

Κωνσταντῖνος Φραντζέταξ
σεκρετάριος.

7 Σεπτεμβρίου 1703

ἐπομπλικιάρισθ εἰς τὸ Κάστρο τοῦτο

μὲ τὴν τρουμπέτα, πολλοὶ παρόντες καὶ ἀκούοντες (1)

ΙΑ.

Ἡμεῖς Γεράσιμος Συμμάχιος
ἀρχιερατικός ἐπίτροπος
καὶ Πρωτοπαπᾶς Ζακύνθου.

Βασιλικὴ διάταξις τοῦ ἐξοχωτάτου Κριτηρίου τῆς υγείας ἀποφασιστικῶς προστάζει, ὅτι ὁ κάθε ἐφημέριος τῆς χώρας, καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς, νὰ μὴν ἀποτολμᾷ νὰ ἐνταφιάζῃ οὐδένα σῶμα νεκρὸν, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Μαγγιστράτου τῆς υγείας, μὲ βαρυτάτην ποινήν εἰς ὅποιον ἱερέα ἐξ αὐτῶν ἐφημερίων παραβλέψῃ τοιοῦτον σεβασμώτατον δόγμα. Καὶ προσέτι νὰ ἔχουν χρέος, νὰ δίδουν εἰς τὸ αὐτὸ Μαγγιστράτο μίαν ἐγγράφον ποιησοῦσιν, ἀπὸ εἰς εἰς εἰς μῆνας, καὶ εἰς αὐτὴν νὰ ἔχουν τὴν σημείωσιν τῶν ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων ἀρσενικῶν καὶ θυλικῶν, ὅπου ἀπέρα-

(1) Ἡ Ἐνετοκρατία ἐλάμβανε πᾶσαν φροντίδα ὅπως οἱ ἱερεῖς τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς ἐκκλησίας ἐν ἰδιαίτερω βιβλίῳ καταγράφωσι τῶν ἐνοριτῶν τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς θανάς. Πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς σπουδαίας αἰα δὲ καὶ ὠφελίμου ταύτης διατάξεως, κατὰ καιροὺς ἐξέδιδε διατάγματα εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, ἥτοι ἐλληνιστὶ καὶ ἰταλιστὶ, αἷτια ἀντεγράφοντο καὶ εἰς τὰ τῶν ἐκκλησιῶν βιβλία, προσδιωρισμένα εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ θανῶν. Ὡς πρὸς τὴν γλώσσαν ἀρίστο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἱερέως, καὶ οὕτως οἱ μὲν ἀντέγραφον τὸ ἰταλιστὶ γεγραμμένον, οἱ δὲ τὸ ἐλληνιστὶ, ἄλλοι καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας. Ἐκ τῶν λόγων διαταγμάτων, μόνον δύο ἄρι τοῦδε εὔρομεν ἐλληνιστὶ ἐπιφυλαττόμενοι. προσεχῶς νὰ δημοσιεῖσθωμεν καὶ ἄλλα, καθότι σκοπὸν ἔχωμεν νὰ δημοσιεῖσθωμεν τὰ ἐν ἐλληνικῇ γλώσσῃ γεγραμμένα ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἐγγράφα εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρχειοφυλακτεῖον.

σαν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, καὶ ἐνταφιάσθησαν εἰς τοῦ καθ' ἑνὸς τὴν ἐφημερίαν καὶ τὴν σημείωσιν τῶν παιδίων ἀρσενικῶν καὶ θυλικῶν, ὅπου ἐβάπτισαν ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ ἀπερασμένου μηνὸς Μαρτίου ἕως τὴν ὑστερην τοῦ παρόντος μηνὸς Αὐγούστου, μὲ τὴν αὐτὴν ποινήν εἰς τοὺς μὴ ὑποταχθέντας. Δίδοντας πρὸς ἡμᾶς ἀπαραίτητον χρέος ὁ ἐξοχωτάτος προβλεπτής ἡμῶν, νὰ δέσωμεν τὴν εἰδήσιν δι' ἡμετέρου προσάγματος τῶν αὐτῶν ἐφημερίων, διὰ τὴν ἀπαρασάλευτον καὶ ἀμετάθετον ἐκπλήρωσιν τῆς βρῆσις προσκηνητῆς Διατάξεως.

Ὅθεν ὑπακούοντες κατὰ τὸ πρέπον τῶν Σεβασμιωτάτων αὐθεντικῶν διατάξεων, προστάζομεν διὰ τοῦ παρόντος τοὺς ἄνω εἰρημένους ἐφημερίους τῆς χώρας καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς νὰ ἔχουν μεγάλην τὴν προσοχὴν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὄσων ὡς ἄνωθεν σημειώσαμεν, διὰ νὰ μὴν πέσουν εἰς τὰς ἐξοτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ποινὰς ὅπου διορίζουν οἱ νόμοι καὶ λ.

Καὶ διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν, προσάζομεν τὸν ἡμέτερον Εὐταξίαν, ὄχι μόνον νὰ δηλοποιήσῃ τὸ παρὸν τῶν αὐτῶν ἐφημερίων, ἀλλ' ἔτι νὰ τοὺς τὸ ἐγγειρίζῃ διὰ νὰ σημειώσῃ ὁ καθ' ἕκαστος τῶν ἐφημερίων τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸ παρὸν ἡμέτερον πρόσταγμα, καὶ ἔπειτα νὰ μᾶς τὸ προσφέρῃ ὁ αὐτὸς ἡμέτερος Εὐταξίας· Ἀνδρέας Λουράτος ὅπως καὶ λ.

Ἐδόθη 25 Αὐγούστου 1796 Ε. Η.

† Γεράσιμος Συμμάχιος
ἐπίτροπος καὶ Πρωτοπαπᾶς Ζακύνθου (1)

ΙΒ.

Σωφρόνιος ἐλέει θεῖο ὁ Κεφαλληνίος
καὶ Ζακύνθου Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἡ διοίκησις πασῶν τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων τοῖς ἀρχιερεῦσι μόνοις ἐπληρώθη, κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς Κανόνας, αὐτοὶ καὶ ὁ

(1) Ἐπὸνται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐφημερίων καὶ συντομίας χάριν δὲν τὰς δημοσιεύομεν.

φείλουσι (ὡς διδάσκει Παῦλος· ὁ μέγας Ἀπόστολος) ἀγγρεπνεῖν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν παρ' αὐτῶν ποικνομένων λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων. Σκεπτομένη τούτων ἡ ταπεινότης ἡμῶν, ἡ θεῖα προνοία ἀναβιβαθεῖσα εἰς τὸ περίοπτον τοῦτο ὕψος τῆς ἀρχιερωσύνης, ὅτι πολλὰ τῶν ἀνηκόντων, τῆ ὁμοιοῖα τε καὶ συμπνοία τῆ μεταξὺ τῶν ἱερέων ὀφελομένη εἶναι ἐλλειπῆ τυγχάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο διαφανοῦσι πολλὰκι· καὶ γνωμομαχοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἱερέων, ὅπερ μάλιστα συμβαίνει ἐν ταῖς τῶν ἁγίων ἐορταῖς, τινὲς· γὰρ τῶν βρῆθέντων ἱερέων σχολάζειν ἀναγκάζουσι τοὺς χριστιανούς· ἐν τισι τῶν ἐορτῶν, ἐν αἷς οἱ λοιποὶ ἐργάσεσθαι ἐπιτρέπουσι. Τούτου χάριν ὡς ἐφημεν βουλόμενοι ἐξάρας τὴν γνωμομαχίαν τε καὶ διαφωνίαν τὴν περὶ τοῦτου ὄσων ἐν ταῖς ἱερούσιν, ἐν εἰδει καταλόγου, τὰς ἐορτὰς τοῦ ἁλο ἐνικεῖτου, ἐν αἷς ὄρῃουσι σχολάζειν οἱ χριστιανοὶ ἐν ἀρχαῖς τοῖς πᾶσιν ὡς ἔπεται παραστήσωμεν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἡ. Τὸ Γενίσιον τῆς Παρθένου
ιδ. Ἡ Ἵψοσις τοῦ Σταυροῦ
κστ. Τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

κ. Τοῦ ἁγίου Γερασίου
κστ. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἡ. Τῶν Ἀσωμάτων
ιγ. Τοῦ Χρυσοστόμου Ἰωάννου.
κά. Τὰ Εἰσόδια τῆς Παρθένου
λ. Τοῦ ἀπώστου Ἀνδρέου.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ε. Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου
στ. Τοῦ θαυματουργοῦ Νικολάου
θ. Ἡ σύλληψις τῆς Παρθένου
ιβ. Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ
ιζ. Τοῦ ἡμετέρου Διονυσίου Αἰγίνης
κέ. καὶ κστ. Ἡ κατὰ Σάρακα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησις.

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ

α. Ἡ περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
στ. καὶ ζ. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια
ιά. τοῦ κοινοβιάρχου Θεοδοσίου
ιζ. τοῦ μεγάλου Ἀνανίου
ιθ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου
κ. τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου
κέ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
λ. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

ΦΕΦΡΟΤΑΡΙΟΣ

β'. Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Χριστοῦ
ι. τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

ΜΑΡΤΙΟΣ

θ'. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα

κβ'. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Περθένου

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

κγ'. τοῦ ἀθλητάρχου Γεωργίου

ΜΑΙΟΣ

κδ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

ΙΟΥΝΙΟΣ

κδ'. Τὸ γενήσιον τοῦ Προδρόμου

κθ' καὶ λ. τῶν ἁγίων Αποστόλων

ΙΟΥΛΙΟΣ

κ'. Τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ

κβ'. τῶν τοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα Προγόνων Ἰω-
ακείμ καὶ Ἄννης

κγ'. τοῦ Ἱαμακτικοῦ Παντελεήμονος.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

στ'. Ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεταμόρφωσις

ιβ'. Ἡ κοίμησις τῆς Περθένου.

κθ'. Ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου.

Ἔπονται αἱ κινήται ἑορταί

Τρεῖς πρό τῆς λαμπροφάνου Ἀναστάσεως, καὶ ἑτε-
ρεῖς τρεῖς μετ' αὐτήν.

Τῆ ε'. τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναλήψεως καὶ τῆ β'.
καὶ γ'. μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἐν ταύταις ταῖς προγραφείαις ἑορταῖς μετὰ
πασῶν τῶν κυριακῶν τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ, βουλό-
μεθα σχολάζειν τοὺς χριστιανοὺς πάσης ἐργασίας
σωματικῆς ἐκτὸς τῶν ἀναγκασίων.

Προσέτι ἐντελλόμεθα πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἐν
ταύτῃ τῇ θεοφρονητῇ Νήσῳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ,
ἐν ταύταις μόναις, καὶ οὐκ ἐν ἑτέραις, παραγγέ-
λιν τοῖς χριστιανοῖς ἀπέχεσθαι τῆς σωματικῆς ἐργα-
σίας, ὃ δὲ παραβᾷς ὑπόδικος ἔσται τῇ ποινῇ Δου-
κάτων δέκα, πρὸς ἀνακρινισμόν τοῦ θείου Ναοῦ τοῦ
ἁγίου Νικολάου τῶν Ξένων.

Πρὸς τούτους βουλόμεθα διατάσσοντες δυνάμει τοῦ
παρόντος ὅτι ἀποδημοῦντος τινὸς τῶν ἱερέων ὄν
ἐν τῇδε τῇ πόλει ἐνοικούντων, συνάπτεσθαι πάν-
τας τοὺς ἐφημερίους τῶν ἐκκλησιῶν τῆς δε τῆς πό-
λεως, ἕκαστος μετὰ τῶν ἱερέων αὐτοῦ ἀμφίων καὶ
κηροῦ εἰς τὴν τοῦ ἀποδημίσαντος κηδείαν, ἐν βέ-
ρει τοῦ ὑπόκεισθαι καὶ παραβάσαντα τῇ προλεγει-
σῇ ποινῇ, εἰ μὴ τινος ὄντος ἀλόγου καλύμματος,
ὑπερ ὀφείλει γενέσθαι γνωστὸν ἡμῖν, παρόντων, ἀ-
πόντων δὲ τῷ ἡμετέρῳ Παναιεσιματῶν ἐπιτρόπῳ
καὶ Πρωτοπαπᾷ.

Διατάσμεθα ὀφείλειν ἕκαστον τῶν ἐφημερίων

τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πέρουσις Νήσου λαβεῖν πα-
ρὰ τοῦ ἡμετέρου πρωτονοταρίου ἀντίγραφον τοῦ πα-
ρόντος καὶ ἐκτιθέναι ἐν τῇ περ' αὐτῷ Βιβλίῳ
τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ γράφονται οἱ τε εὐλογοῦμενοι
γάμοι, βαπτίσματά τε καὶ κηδεῖαι τῶν ἐνοριτῶν
εἰς μνήμην αἰδίων ἐν ἑκάστη τῶν κυριακῶν μετὰ τὴν
ὀπιστάμεθων εὐχὴν, προκηρύττειν τὰς ἑορτάς, τὰς
ἐν τῇ ἐπομένῃ ἐβδομάδι εἰ τύχοιεν ἐν βάρει ὡς
ἀνωτέρω ἑρρέθη.

Δέδοται ἐν Ζακύνθῳ κατὰ τὸ ἀψλ. ἔτος τὸ σω-
τήριον ἐν μηνί μαζίῳ β'.

† Σαφρόνιος

ὁ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου Ἀρχιεπίσκοπος.

II'

Ἰμῖς Ἰσεπος Διεδος δὴα τὴν Γαληνοτατὴν
ἀρηστοκρατῆραν τὸν ἐνετον
Προβλεπτῆς Ζακυνθου

Πολεὶς βολεῖς ἀπο τοὺς θεαρεστοὺς νομοὺς, καὶ
ἀπο τὰ προικα ἐμποδίσματα τὸν πρῶτον τρι-
πουνάλον οὖον ἐσταμάτησαν ἀπο κερὸν ἡς κερὸν ἡ
πρῆμεις προβλεπτῆς ἐπρωμπήρησαν τὸ κακὸν συνθη-
ον νὰ θαστὸν ἀρματα με πνενα φοβερεσα ε-
κνηνουν οὖου τὰ θαστενον. Με ὀλον ἐτουτο ἠλθαμε
νὰ μοδοπε με πολιν συνζηση του εαυτου μας ἡς
τες αρχες της Καρχηκα μας το κακον συνθηγο που
κανεν νὰ εχουν ἀρματα ἀπανου τους, στη χορα
καὶ ἡς το ἐπηληπο νιση, ἐνανθηο της ἀποφα-
σης τημια γνομης ἀνθηα, καὶ με δησπερζο τον νο-
μον, καὶ δια τουτο γενετε οουο σνηθενουν σνηα
τζακοματκα, φονηκα, καὶ ἀλα πολλα κακα.

Στρεα ὀμοῖς ἠθρησκομενη, καὶ ρησουλουτκα ἐτουτη
ἡ γνομη μας νὰ ἐμποδίσουμε ἀφτα τὰ ἀνεπρεπα
πραγματκα, κατὰ τους ἀνοθεν νομοὺς ἠλθαμε νὰ
δηρορησμε, καὶ νὰ καμομεν κνηος γνοστο.

Να μην τολμηση τινὰς ὀπη λογης, καὶ ἀν νηε,
καὶ κωνδητζνος νὰ τολμηση για καμηκα λογης πρε-
τεστο ἡ ἀφορηη, τοςον ἡς τὴν χοραν, καστρο,
καμπκνηκα, καὶ ἐπληπο νησα, ουτε τὴν νηγτκα,
ουτε τὴν μερα νὰ εχη ἀρματα, τοςο της φο-
τηας ὀσον με σπδερον, ουδε με ποντα, ουδε με
ταγιο, προνηπῆροντας μαλίστα τὰ μαγερηκα καὶ
γηταγακνηκα. Καὶ θελομεν ἡσε ἐτουτο νὰ ὑπο-
ταχτουν, περηπλεον ἡ ὀφητζηλαει, καὶ σολδαθη
τον τζερνηδον, ὀποταν ἀφτι δε θελη ἰθρησκονδε ἡς
ἀφρηνηκην δουλεωση ἡς τες πενες πλεον φοβερες
οουο προστασουν ἡ ἀφτι νομη.

Καὶ δηατῃ ἀπο τὴν πανουρηγὴν κνηον με πρε-
τεστο νὰ κνηγουν εχουν ἀρκουμπούζκα καρχαδα με
παλα, ἐτζῆ τὰ προημπηρομα καὶ θελη νηε δορημο
μονον ἡς τους δηαταχμενους κερους νὰ τους δο-
θη ἐξουση ἡς μοναχα ἀρκουμπούζκα του κνηη-
γιοῦ καρχαδα περο με σκαγηκα ἀλεος ἀν μπηκα-
στατον θαστενον ταυτα, θελη πεδεφτρων ἀσημηπαθηκα
κατα τους ἀνοθεν νομοὺς.

Καὶ δηα νὰ στεκομεν ἀρηπνη ἡς ἐτουτο το
πραγμα, καὶ ἡς σε ζορησιν τον μπανδον, καὶ κακης
λογης ἀνθρωπον θελη κανομεν νὰ τρηγηρισουμε
νηγτα καὶ ἡμερα σπην χοραν καὶ ἡς το Νηση
ἀκαταπατεις πατουλεις ἀπο σολδαδους καὶ ἀθη-
σρομεν πος ἀνησο καὶ τηνας τους ἀνησταδης
θαστοντας ἀρματα δηδετε ἐξουση τον ἀφτον
σολδαδον νὰ ἐνθηθουν τὴν δυναστην, με τὴν δυνα-
στηαν, ἐπηθη καὶ ἡ γνομη μας ἀπαρσαλαφτη νηε
κπο ελους νὰ ἡμαστε ὀμπεδηθη χορης νὰ νηε κανε-
νας ἐξορησμενους.

Καὶ δηα νὰ φανεροσμε ἐτουτην τὴν ἀπαρσα-
λεφτην γνομη, καὶ δηα νὰ νηε ἡς σε ὀλους γνο-
στη θελη θαλομεν νὰ κηρηγτη το παρον ἡς τους
δηαταχμενους τοπους καὶ κατὰ το συνθηθον ἐπη-
τα ἡς τους τοπους πλεον φανομενους, καὶ ἡς ὀλον
το νηση προρονησμενο, μεταγλοτσησμενο ἡς κνηνη
φρακην ἡς ἠδησιν πανδον, ἐτζῆ προστασμεν.

Ζακυνθο 20, τρηγητιου 1779 Ε. Η.

Ἰσεπος Διεδος προβλεπτῆς

Giu. o. Ger. o Vincenzo Vusio C. R.

—

II'

Ἰμῖς Ἡζεπος Διεδος δια τὴν Γαληνοτατὴν
ἀριστοκρατῆρα τὸν ἐνετον
προβλεπτῆς Ζακυνθου

Ἡς τὴν παρον μαζουζην τον ελιον ἠλθε νὰ μαθη
ἡ Καρχηκα μας ὀπος κακη ἠθρησκοντας ἐφοκλια νὰ
πουλουν ελιες τον ματαπουλιταδονε δια τουτο πα-
ρακνηνουντε νὰ κανουν κληψεις καὶ ζιμεις καὶ μα-
λίστα τὰ πεδια καὶ νηε δια νὰ πεζουνε, ὀπου
νιε ἐναντων ἰσ το καλο ἐργον καὶ ἐντροπις του γο-
νεου τους.

Ἐτουτο το ἀπρεπο πρᾶμα πρεπι νὰ λαβι το
ἐμποδιον δια νὰ μι χανι τινὰς το ἰδιου του καὶ

νὰ μι γινουντε ὀς ἀνοθεν το κακον ἐργον καὶ
ετζῆ ἀποφρασισαμεν νὰ προσταζομεν ὀς κατωθεν.

Ὅτι ἀπο δο καὶ ἐμπροστες παντρηρο κατω τους
ματαπουλιταδες ἀπο τὴν χορα καὶ ἀπο ὀλο το
νισι οπου ἀγοραζουν ελιες λιανικος ἀπο ὀτι λο-
γης ἀνθρωπος οπου νὰ νιε ἰς πενὰ νὰ τους θαλο-
με ἰς τὴν φιλικῃ δια τρις μνηες καὶ δια πε-
ρισιτερον πεδεφει καθοῖ φανιστι τὴς δικεοσιν. Λιπον
προσταζοντε ἐκνι οἱ σολδαδοι οπου προβατουν με
τις πατουλιες ἰς τὴν χοραν, καὶ οἱ καπετανει, καὶ
ὀφιτζηκλι τον τζερνηδον ἰσ το ἐπληπο νησι νὰ πι-
κωνουν καὶ νὰ φερνουν ἰσ τες δυναμες μες ὀπος καὶ
ἀν τιχι ἀπο ἀφτουνοὺς τους ματαπουλιταδες, που
θελη ἐβρουν νὰ ἀγοραζουνε ελιες ὀ νὰ θαστουνε
με λογουστους ἀπο αὐτο το φροστο ἡ καὶ νὰ
γριζουν τὰ χορικα καὶ τες στρατες δια νὰ ἀγορα-
ζουν ελιες ἡ καὶ ἀν τες εχουν καὶ ἀγορασμενες.

Περιπλεον ἡ καπιτανει τον τζερνηδον καὶ ἡ
ὀφιτζηκλι τους, καὶ μαλίστα ἡ βεργατες νὰ εχουν
τὴν ἐπιστασιαν καὶ νὰ φιλιαν νὰ μι γινουτε κληψεις
ἀπο ελιες μονον νὰ πιανουνε ἐρτις ὀπιον καὶ ἀν νιε
οπου ἐβρουν νὰ εχη με δαφτονε ελιες κλημενες δια
νὰ του δοκομα ἐκνι τι μπεδεφει οπου θελη φανισ-
τις ἐξουσιες μας, καὶ κατὰ τους νομοὺς με πασαν
ἐργιν θελομε δοσι τον ἀφτο φτεστον.

Το παρον ἀφου κηρηθι ἰς το καστρο καὶ ἡς τὴν
χορα καὶ μεταγλοτιστι ἰς τὴν κνην φρασι θελη το
στιλομα με γραφι μας τον καπιτανεον τον τζερ-
νηδον, δια τὴν ἐνεργιαν του ἰς το νισι ὀλο καὶ ἐτζῆ
κομανταρομα.

Ζακυνθο τας 30 Σεπτεβριου 1779 Ε. Η. λεγο
τριανα.

Ἡζεπος Διεδος προβλεπτῆς

Giu. o. Ger. o Vincenzo Vusio C. R.

(1) Τὸ ἱταλικὸν κείμενον τῶν δύο τούτων περι-
έργων ἐγγράφων εἰρίσκεται εἰς τὸ βιβλίον Pro-
clami Reggim: N. H. S. Iseppo Diedo
Providitor 1779—1781. Πολλὰκις μεταχειρίζεται
ὁ γράφων τὸ ἐν γράμμα ἀντὶ τοῦ ἄλλου ὡς λ. γ. τὸ
δ. ἀντὶ τοῦ θ. ἢ τ. κλ. Τὸ supremi tribuna-
li μεταφράζει πρὶ χουον τρηνημ πουναλον
—to ciò veniamo a rillevere con commozione
d'animo ἡ θελαμε νὰ μοδοπε με πολιν
σνηζηση του εαφτουμας, καὶ ἄλλα τινὰ.

ΙΕ'.

1711 Ὁγ.ου 9 Ζάκυνθο.

Εἰς τὴν ἔνδοξον παρουσίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ἐξοχοτάτου ἀφθονοῦ, θαλασσιάρχου καὶ Κοπιτάν Γενεράλε Αὐγουστίνου Σαγρέδου κοινῇ χαρᾷ ἐσπίθη εἰς τὰς εὐλαβῆς καρδίαις πάντων τῶν ὑπάρχον ὁ ὁποῖοι εὐθὺς ἐδιέβλεσαν τὰς γλώσσαις εἰς ἐδικὴν του εὐφημίαν καὶ ἔπεινον θλέποντάς τον σεσημασμένον ἀπὸ τὴν Γαλινοτάτην ἀριστοκρατίαν μετὰ τὴν πλέον ὑπερτίμον ἀξίαν ὅπου νὰ ἐπιχορηγῆ καὶ νὰ δινη ἡ Αὐγουστή ἐδικὴ του Πατρίδα. Ἄραξε τότες μετ' ἄλλον τὸ θαλάσσιον στόλον καὶ ἀρχιάδα τὸν ἐκλαμπρον βενετικὸν κυβερνησμένη ἀπὸ τὴν ἐδικὴν του ἐξουσίαν ἐδῶ εἰς τὸ Νισαί εἰς τοῦ; 1711 Αὐγουστου 6 καὶ μετ' προπομπὴν πολλὰ μεγάλῃ ἐφόρτασε τὴν εἰσοδὸν τῆς ἀξίας του ἐκλαμπροῦ εἰς τὴν δόξαν ἢ κοινῇ Μεγαλειότης καὶ ἡ Εὐρώπη. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ χαρὰ ἐβρίσκειται πάντοτε ἐσμιμένη μετὰ τὴν λίπιν ἀνάμεσα εἰς τὰς κοινὰς χεραῖς, πικρία μεγάλη περιέλαβε τοὺς ὑπάρχοντες διὰ τὴν ἀσθένειαν τότε τοῦ ἐξοχοτάτου ἀφθονοῦ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπεσπαρασθῆναι ὄχι χωρὶς ὀλίγων τὸν κίνδυνον. Εἰς τὸν ὄλον τῆς κινδυνώδους του ἀσθενείας ἡ ὁποία ἦτον γλαβῆς ὄχι μικρᾶς εἰς τὴν κυβερνησιν τῆς ἀρχιάδας εἰς τὸ Νισαίον ἐτοῦτον. Ὅλος ὁ λαὸς ἐδῶ τῆς πατρίδος ἐδοκίμασεν ὑπερβολικῶς τὴν πικρίαν ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποῖους σημάδια μεγάλης ὀλίψεως ἔδωσαν οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἐκκλησίας μας τοῦ Ἁγίου Νικολάου διὰ τὸ κινδυνώδες τῆς ὑγείας τοσούτου ἐδοξοτάτου ἥρωος καὶ καθαλιέρου. Διὰ τὸν ὁποῖον πῶθον ἐξόχως καὶ εὐλαβίαις πρὸς τέτιον ἀφθονοῦ ἐπαρκακινήθη τότες ἡ ἐνορία καὶ ἀδελφότης μας νὰ πέμψωσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ οὐράνιον ἱατρὸν θεομάς καὶ ἱεστηρίου; εὐχὰς μετὰ πάνδημον λιτανίαν διερχόμενοι εὐς εἰς τ' ἀφαντικὰ παλάτια μετὰ τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου μας παρακαλόντες ὅπως διὰ προσβίον τοῦ θαυματουργοῦ μας Νικολάου νὰ θέλει γέναι ἔλεος ἢ θεϊκὴ εὐσπλαγγχνία ἐπὶ τοῦ χριστὴ τὴν πολυπόθητον ὕγιαν τὴν ὁποῖαν καὶ ἔλαβε διὰ ἱερίαν τοῦ θαυματουργοῦ μας Νικολάου ἀπελπίσμενος τότε ἀπὸ τοὺς ἱατροῦς; Ὅθεν ὅπως τέτιον θαῦμα νὰ μὴν μὲν τεθαμνένον ἀπὸ τὴν ἀλειτουργίαν τὴν μεταγενέστερον ἀδελφόν ἀλλὰ νὰ φένηται πάντα εἰς τὴν ἐνθούχησιν του; τέτιον θαυματουργημὰ ἐξέσταν τοῦ Ἁγίου μας. Ἐκρίνωμεν ἴδιον ἡμεῖς οἱ παρόντες τῆς ἐκκλησίας ἐπίτροποι τοῦ σεβασμοῦ θείου καὶ ἱερῶ ὁίκου τοῦ θαυματουργοῦ Νικολάου τοῦ

Μόλου τουτέστιν Θεοῦς ὁ Ζογράφος καὶ καντζι-λίρης Γενεραλιτζιός Δημήτριος Βενετάντος; καὶ Γεώργιος Σκιάθος καταγόμενος ἀπὸ τὸ βένιο τῆς Κρήτης ὅτι κηρόντες; καὶ προφρονότες; καπιτόλον νὰ τυχεῖν νὰ θαλομε πάρτε ὅπως τ' ἀνοθεν νὰ γραφθῶν καὶ σημειώσῃν εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀδελφότητος; τῆς ὁποίας ἐπιθυμᾷ ὁ ἐξοχοτάτος ἀφθονοῦ, ὄχι μόνο νὰ συναρτυρηθῆ διὰ ἀδελφῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἀλλ' εὐχαριστεῖται ἀκόμη νὰ ἐλεγχθῆ καὶ γραφθῆ ἀπὸ ἡμᾶς διὰ Προτετόρος; καὶ Προκουρατόρος; τῆς ἀνοθεν καὶ τῆς ἀδελφότητος; μας; ὄχι μόνο εἰς τὰ μέση ἐτοῦτα τοῦ λεβάντε ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα του τὴν Βενετίαν καὶ ἄλλαν του αὐτὴν τὴν ζών, καὶ τοῦτο διὰ ν' ἀναποκριθῆ μετὰ γόνου εὐχάριστον πρὸς τὸν ἔνδοξον ἀνοθεν ἄγιον Νικολάον διὰ μεσιτείας; τοῦ ὁποῖου ἐγόρωσε ἀπὸ τὸν μέγαν Θεὸν τὴν χάριν τῆς ἰδίας του υγείας ὡς μαρτυρεῖ ὁ αὐτός; ἐξοχοτάτος; ἀρχοντας; καὶ ἀφθονοῦ, ὁ ὁποῖος; ἔχει ὄλον τὸν ζῆλον διὰ τὴν αὐξίαν τῆς λατρείας; τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν δικαιομάτων; μου καὶ προβιβίον καὶ διὰ τὸν στολισμὸν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ ἁνο εἰρηθέντος ναοῦ διὰ τοῦ ὁποῖου προβάλλομεν καὶ προπονοῦμεν εἰς ὄλους τὴν παροῦσαν πάρτε ὅπως; μένοντες; νὰ γραφῆ εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀδελφότητος; ὁ ἀνοθεν ἐκλαμπροτάτος; καὶ ἐξοχοτάτος; ἀφθονοῦ; Γενεράλε; Αὐγουστίνος; ὁ Σαγρέδος; διὰ ἀδελφῶς; τῆς ἐκκλησίας; μας; Προτετόρος; καὶ Προκουρατόρος; τῆς αὐτῆς; τὸν ὁποῖον ὁ μέγας; Θεός; διὰ προσβίον τοῦ θαυματουργοῦ; μας; καὶ ἁγίου; Νικολάου; νὰ διαφυλάτῃ μετὰ ἀκριβίαν; εἰς; ἔτη; πολλὰ; μετὰ; αὐξίαν; τῆς; περισσοτέραν; καὶ; δόξης; καθὸς; ἐπιθυμῶ; ὄλοι; μας; τοῦ; εὐχόμεθα; ἐξ; οὐρανοῦ.

Ἐμετρίθισαν οἱ προκαλεσμένοι εἰς τὸ Καπιτόλον καὶ ἦσαν εἰς τὸν ἀριθμὸν 86.

Ἐδιαβάσται μεγαλοφρόνας; εἰς τὸ Καπιτόλον οἱ ἄνω κριμέναι Πάρτε καὶ προπονομένοι; διὰ; νὰ; υπάγῃ; ὁ; μπουσουλαις; περιτρίγχι; οἱ; ἀδελφῶ; εἰς; σημῖον; εὐλαβίας; ὄλλοι; μετὰ; μίαν; φωνὴν; εἶπον; ὅτι; θεθεσόνου; τὴν; αὐτὴν; Πάρτε; μετὰ; μπῆλε; ὅμαι; καὶ; αὐτὸ; πρὸς; δόξαν; τοῦ; Καπιτολου; μεγαλοτέραν; ὅθεν; διαβασμένα; καὶ; ἀναγνωσμένα; ἀπὸ; λόγον; εἰς; λόγον; τὰ; παρὶν; τὰ; Γραφόμενα; μετὰ; ἀλλαγμὸν; Ἐορτίων; τὴν; ἐβέβησαν; οἱ; ἀδελφοὶ; θάνοντας; τὸ; βεγγίστερο; εἰς; πικνοτικὴν; ἐνθούμωσιν.

ΙΣΤ'.

(Τ. Σ.)

Ὁ γαλιηρότατος πρίγκιψ κάμνει νὰ ἰξεύρουσι καὶ εἶναι διὰ προσταγῆς τῶν ἐκλαμπροτάτων, καὶ Ἐξοχωτάτων Κυρίων; Προβλεπτῶν ἐπάνω εἰς τὰ Λάδια.

Ὅτι φθάσασα σχεδὸν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἐγκληματικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Κριτηρίου τῶν ἡ παραβάσας; κάποιον; Καπιτανίων; ὅπου; ἐρχονται; μετὰ; φορτώματα; Λαδίων; ἀπὸ; τὰ; Νησιά; τοῦ; ὑποκαμένου; Λεβάντε; καὶ; ξεχωριστὰ; ἀπὸ; Κορυφῶν; καὶ; Παξῶν; οἱ; ὁποῖοι; καταβαλμένοι; ἀπὸ; τὰς; ἐρωταποκρίσεις; τῶν; τῆς; φανερώσεως; εἰς; τὸ; Ἐξοχοτάτων; Κριτήριο; τῆς; Ἑγείας; διὰ; τὴν; φορτώσιν; τῶν; Παραθέσεων; ἦτοι; Τραμέσσων; Λαδίου; εἰς; περισσώτερον; ἀριθμὸν; ἀπὸ; τὰ; περασμένα; εἰς; τὰ; Αὐθεντικὰ; Βιβλιάρια; φαίνονται; πᾶσι; μιὰ; κακοτρόπου; κρήφω; τῶν; εἰς; τὸ; τέλος; τῆς; πεπραχμένης; ἀποστερέσεως; εἰς; τὰ; ἴδια; Δοσίματα; ἦτοι; Δάτζι; τῆς; Δεκατίας; καὶ; Δογάνας; ὅσον; εἰς; βλάψιν; τῆς; λογικῆς; μηχανευτῆς; ὑποχωρήσεως; τοῦ; ἐρχομοῦ; εἰς; τὴν; Κυριεύουσαν; ἐνὸς; τῶν; ἀναγκαῖου; ἐπιτήρηματος; ὅθεν; εἰς; προβλεψὶν; τοσαύτης; χρείας; γνωρίζοντες; ἀνγκυκλιον; ἢ; Ἐξοχοτῆτες; αὐτῶν; νὰ; ἀνακαλέσων; εἰς; τὴν; εὐλαβῆ; τήρησιν; τοῦ; Νόμου; καὶ; τὰς; παιδείας; ἐκδοσμένως; εἰς; τὴν; ὑπόθεσιν; κάμνουσι; μετὰ; τὸ; πρῶτον; δημοσίως; γνωστόν.

Ὅτι; κάθε; Καραβοκύρι; ἢ; Καπιτανίος; ὅπου; θέλει; φορτώσει; Τραμέσσα; Λαδίου; εἰς; τὰ; Νησιά; τοῦ; Λεβάντε; καὶ; ξεχωριστὰ; εἰς; Κορυφῶν; καὶ; Παξῶν; καθὸς; ἀκόμη; εἰς; κάθε; ἄλλην; Ἐπαρχίαν; ὑποκειμένην; πέραν; τῆς; Θαλάσσης; χρεωσται; πρὶν; φορτώσει; νὰ; δώτῃ; εἰδῆσιν; εἰς; τὰς; Καγκελαρίας; ἢ; εἰς; τὰ; ἀνήκοντα; Ὁρρίκια; καὶ; ἀκόμη; ὅσον; εἰς; Κορυφῶν; καὶ; Παξῶν; εἰς; τὸν; Αὐθεντικὸν; Δεκατικὴν; ὄλας; τὰς; Πικρῶστας; ἦτοι; Τραμέσσα; ὅπου; θέλει; νὰ; φορτῶτῃ; γραφοντάς; τὰ; παρομοίως; καθὸς; εἰς; τὸ; Αὐθεντικὸν; Βιβλιάριον; καὶ; αὐτὸ; ὑποκῆτω; εἰς; ὄλας; τὰς; ποινὰς; εἰς; περίστασιν; παρὰ; νόμου; ὅπου; Ἐπαπειλοῦν; οἱ; νόμοι; εἰς; τὴν; ὑπόθεσιν; τοῦ; φορτώματος; τῶν; Λαδίων; τῆς; Κρυφοκλεψίας; ἦτοι; Κοντραμπάντο.

Ἐκεῖνοι; οἱ; Καπιτανίοι; καὶ; Καραβοκύριοι; ὅπου; εἰς; τὸ; φθάσῃν; τους; ἐν; τῇ; Κυριεύουσῃ; ἤθελον; φανερωθῆ; εἰς; κάθε; τρόπον; νὰ; ἔφερον; Τραμέσσα; περισσώτερον; ἀριθμὸν; ἐκείνων; ὅπου; νὰ; ἐγράφησαν; εἰς; τὰ; Αὐθεντικὰ; Βιβλιάρια; ἔξω; ἀπὸ; τὸν; χαίμων; τοῦ

Λαδίου; τὸ; ὁποῖον; θέλει; ἀπεράσει; εἰς; τὴν; Δοξαίνετα; διὰ; τὴν; συνηθισμένην; μοιρασίαν; διὰ; τὰ; ἄδικα; τοῦ; Κοντραμπάντου; θέλουσι; κρατηθῆ; εἰς; τὴν; πλήρωσιν; τοῦ; διπλοῦ; Δοσίματος; ἦτοι; Δάτζιου; ἀπὸ; ἐκεῖνο; τῆς; Δεκατίας; καὶ; Δογάνας; ἐν; ἤθελον; εἰσθῆ; ἀπὸ; τῶν; ὅπου; νὰ; ἐδιωρίσθησαν; τὰ; αὐτὰ; Δάτζια; καὶ; εἰς; ἐκεῖνας; ἀκόμη; τὰς; περισσοτέρας; λυπηρὰς; ποινὰς; ὅπου; κατὰ; τὰ; συμβεβηκότα; καὶ; περιστάσεις; τῆς; παρακοῆς; ἤθελον; κρῖνῃ; ἀρμοδίας.

Τὸ; δὲ; πρῶτον; ἀρ' οὐ; ἐπικυρωθῆ; πρὸς; τῆς; Ἐξοχωτάτης; Γερουσίας; Φέλει; δημοσιευθῆ; εἰς; τὰς; Ἀρχικὰς; Ἀξίας; ἦτοι; Κάρικας; διὰ; τὴν; ἐκπλήρωσιν; του; Ἐπισθ. κτ.

Ἀπὸ; τὸ; Κριτήριο; Ἡμῶν; τῶν; Προβλεπτῶν; Ἐπάνω; τῶν; Λαδίων; 24; Μαρτίου; 1789.

Πέτρο; Ἀλούζιο; Βραγκιδινο; Προβλεπτῆ;

Ῥενιέρ; Ζένος; Προβλεπτῆ;

Ἀλούζιο; Ῥενιέρ; Προβλεπτῆ;

Τῆ; 28; Μαρτίου; 1789.

Ἐπικυρωθῆ; μετὰ; Ψήφισμα; τῆς; ἐξοχωτάτης; Γερουσίας;

Φραγκίσκος; Καπελλάρης; Νοτάριος.

Τῆ; πρώτη; Ἀπριλλίου; 1789

Ἐκπρόχθη; ἐπάνω; εἰς; τὰς; Σκῆλας; τοῦ; Ἁγίου; Μάρκου; καὶ; τοῦ; Ῥιάντου; παρ' ἡμοῦ; Ἰωάννου; Βαπτιστοῦ; Πάτῃ; Αὐθεντικοῦ; Κομνηναδόρου; (1)

(ἀκολουθεῖ)

(1) Πολλοὶ; τῶν; Ἑλλήνων; ἰδίων; τῶν; μὴ; γνωρίζοντων; τὴν; ἐπικρασιακὴν; ἱστορίαν; ἐπὶ; ἐνετοκρατίας; λέγουσιν; ὅτι; ἡ; Κυβέρνησις; ἐκεῖνη; πολλὰ; ἔπραττεν; ὅπως; σθεσθῆ; καὶ; αὐτῆ; ἡ; Ἑλληνικὴ; γλώσσα; ἐν; Ἐπικρασίῃ; καὶ; ἐν; ἄλλοις; ἑλληνικοῖς; μεροῖς; ὧν; ἦσαν; κυριάρχου; καὶ; ὅτι; οὐδὲν; διατάγμα; οὐδέποτε; ἐγράφη; ἑλληνιστί; ὅπως; εἶνε; ψευδὲς; καθὸς; καὶ; ἐν; τῷ; ἐνταῦθα; ἀρχαιοφυλακίῳ; ὑπάρχουσι; καὶ; πολλὰ; κυβερνητικὰ; διατάξεις; ἑλληνιστί; αἰτινες; ἐν; χειρογράφο; ἐτοχοκολούνο; Ἀλλὰ; ἐνίοτε; καὶ; διὰ; τοῦ; τύπου; ἐδημοσιεύοντο; ἑλληνιστί; διατάγματα; ἐξ; ὧν; περιεργίας; χάριν; δημοσιεύομεν; τὸ; ἄνωθι; τῶν; προβλεπτῶν; ἐπάνω; εἰς; τὰ; Λάδια; ἦτοι; ἐτυπώθη; ἐν; τῷ; Τυπογραφείῳ; τῶν; υἱῶν; πατῆ; Ἰωάννου; Ἀντωνίου; Πινέλλι; τῶν; τῆς; Ἀριστοκρατίας; Τυπογράφου.

ΤΗ: ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑΤΗ: ΜΟΙ ΛΔΕΛΦΗ:

ΑΓΑΠΗΤΗ:

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΚΑΡΒΕΛΛΑ

(7 Ιουλίου 1885)

Ἄπ' τὴν ἡμέρα τὴ σκληρῇ, ἀπὸ τὴ μαύρη ἡμέρα,
Ποῦ τὴ μανούλα ἐχάσαμε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ μας,
Σ' ἐσέ—ὄρφανὴ κι' ἀνήξερη—εὐρήκαμε μητέρα
Εἰς τὴ δεινὴ μας σφοδρά, εἰς τὴν πικρὴ ὄρφανιά μας.

Ἐἶχαν γιὰ σένα τὰ πουλιά χαρούμενα τραγούδια,
Καὶ 'ς ἐσὲ σκοπὸ νεκρώσιμο ἐφθάσανε 'ς τ' αὐτιά σου!
Σοῦ 'χε ἡ ζωὴ χαμόγελα καὶ τρυφερὰ λουλούδια,
Γιὰ νὰ στολίσῃς, κόρη μου, νὰ πλέξῃς τὰ μαλλιά σου.

Κ' ἐσὺ μὲ τάνθη, ποῦ ἡ ζωὴ εἶχε γιὰ σὲ θερίσει,
Κι' ὅπου ὁ θεὸς τοὺς ἔσταξε τὴ σπλαχνικὴ δροσιὰ τοῦ,
Ἐστόλιζες τὴν πένθιμη ἐτηὰ, τὸ κυπαρίσσι,
Ποῦ ἐφύτεψε 'ς τὸν κήπο μας τὸ χέρι τοῦ θανάτου.

Μὰ τὰ λουλούδια, πῶκρυψαν γιὰ λίγο τὴν ἐτηὰ μας,
Τὰ μάσει ὁ Γάμος σήμερα νὰ πλέξῃ δυὸ στεφάνια·
Τὸ μαῦρο δένδρο ὀλόγυμνο φανίζεται μπροστά μας,
Καὶ θρίσκουμε 'ς τὸν Ἔρωτα τοῦ Χάρου τὴν ὄρφανία.

Κ' εἶν' ὁ πικρὸς μας χωρισμὸς, γηορτὴ μας καὶ γηορτὴ σου·
Κλαίμε 'ς τὴ λύπη ἀπὸ χαρὰ καὶ τὸ σκληρὸ μας χέρι,
Τὴ θύρ' ἀ εἶγει τοῦ κλουβιοῦ, ποῦ ἐμάγευε ἡ φωνὴ σου,
Γιὰ νὰ μᾶς φύγῃ τὸ πουλι, τὸ ἄππο περιστέρι,

Ποῦ ἀφίνει ἔρμα τὰ πουλιά, καὶ πέρνει 'ς τὰ φτερά του
Τὴν εὐτυχία, ποῦ 'ς τὰ φτωχά, ἐκεῖνο, εἶχε χαρίσει·
Ποῦ παραιτεῖ χαρούμενο τὴν παλαιὴ φωνή του,
Γιὰ τὴν καινούργια τὴ φωνή, ποῦ 'παίει νὰ κατοικήσῃ.—

Εἰς τὸ καλὸ, νεφεύλα μου! καὶ πάντοτε ἡ ψυχὴ σου
Ἀπικρατῆ νὰ γεύεται τῆς εὐτυχίας τὴ γλύκα·
Τῆς Μάνας, π' ἄγισσε γιὰ μᾶς, πᾶρ' τὴν εὐχὴ μαζί σου,
Ποῦ δὲ μετρήεται ὀμπρός 'ς αὐτὴ βασίλοπούλας πρεῖκα!

Μὰ φεύγεις.... 'γερά σου, 'ς τὸ καλὸ κι' ἀνίσως ἡ καρδιά σου
Σ' ἐκεῖνον, ὅπου ἐδιάλεξες, γιὰ ταῖρι, ἀπαρθενεῦσι,
Φύλαξ' ἀγάπη καὶ γιὰ μᾶς, τὰ δύστυχα παιδιὰ σου,
Γιὰ τὸ φτωχὸ τὸ γέρο μας, ποῦ δυὸ φοραὶς χηρεύει.

Ποτὲ του δὲν θ' ἀγάπησε, ποτὲ δὲν θ' ἀγαπήθη,
Ὅποιος σοῦ λείπει ἀπαρηθῆς ἀδέλφια καὶ πατέρα·
Κεφάλι δὲν τοῦ θέρμανε, ἀγαπητὸ, τὰ στήθη,
Πόνος δὲν εἶχε 'ς ἀδελφὴ, 'ς γιὸν, 'ς θυγατέρα.*)

Ζῆτ' εὐτυχεῖς! καὶ 'ς τὸ κρασί αὐτὸ τὸ εὐλογημένο,
Ποῦ ἓνας θεὸς, παράνυφος, τώρα κερνᾷ γιὰ σένα,
Ὅχι μὴν πηγῆς τὴ λησμονιά, κοράσι ἀγαπημένο,
Γιὰ τὰ ὄρφανά, π' ἀνάστησες, κι' ἀφίνεις πικραμμένα!—

Κ' ἐσὺ, ἀδελφέ μου, τί ἀποκτᾷς, μὴ λησμονῆς· Ὁμῆσος
Πῶς ἔβρισκεις 'ς τὴν ὄρφανία μας ἐσὺ τὴν εὐτυχία σου·
Μὲ τὸ δικό μας θησαυρὸ, καλότυχε, στολίσου,
Ποῦ θήκη σὺ ὀλοζώντανη τ' ἀνοίγεις τὴν καρδιά σου.

Τὸ 'ξέρεις· εἶχ' ἔξ η καρδιῶν ἀγάπη γιὰ τροφή της,
Καὶ πρόσεχε τὸ ἀχέλι της ποτὲ νὰ μὴν ἀγνίσῃ!—
Χαρὰ 'ς ἐκεῖνη τὴν ψυχὴ ποῦ, 'ντύεται τὴν ψυχὴ της·
Πίκρα 'ς τὸν κόσμον, στεναγμὸ ποτὲ δὲν θὰ γνωρίσῃ.

ΑΝΑΡΕΑΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ.

*) Οἱ στίχοι οὗτοι ὑπανίστανται τοὺς ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολῇ λό-
γους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ κτλ.»

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ

Τῆς Αὐτῶν τῶν ἰαίων περιγραφόμενοι

ὑπὸ

τοῦ συνταγματάρχου ΤΣΕΓΚ-ΚΙ-ΤΟΓΚ

Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας τὴν δεκάτην ἔκδοσιν τοῦ
ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Κινέζου («Tcheng-Ki-
Tong» γαλλιστὶ ἐκδοθέντος, ὑπὸ τὸν τίτλον
«Les Chinois peints par eux memes» συγ-
γραμματος, περὶ οὗ θὰ προσπαθίσωμεν νὰ ἐπιθε-
σωμεν σύντομον ἀνάλυσιν, ἢ περιλήψιν, ἀφοῦ ὁ
εὐρωπαϊκὸς τύπος τοσοῦτον περὶ τούτου ἐποιή-
σατο λόγον.

Ὁ Κινέζος συγγραφεὺς, καίτοι ἐντελῶς κάτοχος
τῆς γαλλικῆς γλώσσας, τῶν γαλλικῶν εὐφυολογι-
ῶν καὶ τοῦ γαλλικοῦ ἔλατος, καίτοι γράφων ὡς
εὐρωπαῖος, δὲν ἔπαυσε νὰ σκέπτεται ὡς Κινέζος

μανδαρίνος ἐκθειάζων καὶ ἐπανιδῶν τὸν κινεζικὸν
πολιτισμὸν, τὸν κοινωνικὸν, πολιτικὸν καὶ οἰκογε-
νειακὸν κινεζικὸν βίον. Εἶναι ὁμοῦ ἀνεπίδεικτον ἀμ-
φιβολία ὅτι ἐὰν οὗτος δὲν διέμενε ἐπὶ δεκαετί-
αν ἔτην ἐν Εὐρώπῃ, ἐὰν δὲν ἐδιδάσκετο τὰ εὐ-
ρωπαϊκὰ γράμματα καὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας,
ἐὰν δὲν ἤθελε μελετῆσαι τὰ φιλολογικὰ ἔργα τῶν
εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, δὲν θὰ ἔγραφε μὲ τὴν χάριν
τὸ πόνημά του, ὅπερ ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστή-
τι ἤξιώθη δικαίως νὰ ἐκδοθῇ τοῦθ' ὅπερ καὶ
αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι εἰργράψε διὰ γραφίδος
καὶ οὐχὶ διὰ χροστέρος (οἱ κινεζοὶ γρά-
φουσι διὰ χροστέρος), καὶ ἐτι ἐμα-
θε νὰ σκέπτεται καὶ νὰ γράφῃ εὐρωπαϊκὰ.»

Καὶ ὁμοῦ δὲ Μανδαρίνος δὲν ἀφίνει περιστασια-
ῶς μὴ ψέξῃ καὶ διὰ σπανίας εὐφυολογίας μὴ
σκόψῃ τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, ἐνῶ ἀπ' ἐναν-
τίας δρᾷττεται πάσης περιστάσεως, ἔστω καὶ ἀσχε-
του, ὅπως ἀναφέρῃ πλειστάκις ἐν τῷ βιβλίῳ του
ὅτι ἡ Κίνα ἔχει τετρακοσίων ἑκατομμυρίων πληθυ-
σμὸν καὶ ὅτι ὁ πολιτισμὸς αὐτῆς χρονολογεῖται

πρό εικοσιν αίωνων πριν τοῦ χριστιανισμοῦ. Φαίνεται μὲν οὗτος φίλος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου, ἀλλ' ἀντιφάσκων πρὸς αὐτὸν, ἐξαιρεῖ τὸν δεσποτισμὸν καὶ τὴν δουλείαν τοῦ πνεύματος, υποστηρίζων τὴν καταστροφικότητα.

Τὸ σύγγραμμά δικαιοῦται εἰς πλείστα κεφάλαια ἐν οἷς πραγματεύεται περὶ τῆς οἰκογενείας, τῆς θρησκείας καὶ τῆς φιλολογίας τῶν Κινέζων. Ἀποῦ ὅμως οὗτος λέγει ὅτι πανθ' ὅσα ἐν Εὐρώπῃ ἐδημοσιεύθησαν περὶ Κίνας καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς ὑπὸ τῶν διαφορῶν περιηγητῶν προσέρχονται ἐκ ψευδῶν πληροφοριῶν καὶ λελασθασμένων μονομερῶν ἐντυπώσεων, θὰ ἦτον ἐπιθυμητὸν νὰ ἐπραγματεύετο ὁ συγγραφεὺς λεπτομερέστερον καὶ εἰδικότερον περὶ πολλῶν ἀντικειμένων, περὶ ὧν σπουδαία χάσματα ὁ εὐρωπαϊκὸς ἀναγνώστης ἐν τῷ συγγράμματι ἀνεύρισκει, καὶ περὶ πολλῶν ζητημάτων ἀπερ μένουσιν ἄλυτα. Ἡ οἰκογένεια ἐν Κίνα εἶναι τὸ πᾶν, ἀποτελεῖ κυβέρνησιν ἐν μικρογραφίᾳ, εἶναι εἰς λίαν εὐρύτεραν ἑκτασίαν ἢ ἡμεῖς τῶν Ῥωμαίων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὴν πολυάριθμον κινεζικὴν οἰκογένειαν ὑπάρχει εἰδὸς τι κοινοκτημοσύνης ὅπως ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἰδίαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου. Κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Μανδάρινου ἐκθειάζομενον ἴδιον οἰκογενειακὸν σύστημα τῆς Κίνας, ὅλοι αἱ πρόσοδοι τῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας καὶ αἱ οἰκίαι εἰσὶ συγκεντρωμέναι καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι συσσωματωμέναι, συλλέγονται εἰς τι γενικὸν ταμεῖον ἐξ οὗ ὁ γενάρχης ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας διανέμει εἰς ἑκάστην χωριστὴν οἰκογένειαν τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἐξ οὗ ὅμως τὰ θήλαξ οὐδὲν ἔχουσι μέρος, διότι καθ' ἅπαντα τὸν κινεζικὸν βίον ἰσότης μεταξὺ ἀρρένων καὶ θηλέων δὲν ὑπάρχει. Ὁ ἀρχαιότερος τῆς οἰκογενείας, ὁ Γενάρχης διέπει τὰ πάντα, οὗτος ἀποφασίζει, οὗτος διευθίνει καὶ ὑπὸ τούτου ὑπογράφονται ἐν ὀνόματι τῆς οἰκογενείας ἅπανται αἱ τοῦ βίου ποικιλαι πράξεις. Ἐν Κίνα αἱ διάφοροι οἰκογένειαι ἀποτελοῦσι διάφορα κράτη ἐν τῷ Κράτει ἑκάστη δὲ οἰκογένεια ἔχει ἴδια ἥθη καὶ ἔθιμα ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται οἱ γράπτοι ἀστικοὶ καὶ ποινικοὶ νόμοι αὐτῆς. Δὲν μὰρ λέγει ὅμως ὁ ἐπικριτὴς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐντὸς τοῦ χάους τούτου τῆς ἀπεράντου πολυνομίας, τὴν πρόβην δικάζονται αἱ ἀστικοὶ καὶ ποινικοὶ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν μελῶν διαφορῶν οἰκογενειῶν, ὅταν οἱ διάφοροι τῶν διαφορῶν οἰκογενειῶν ἀστικοὶ καὶ ποινικοὶ νόμοι μεταξὺ τῶν συγκροῦνται καὶ τί γίνονται εἰς τὸ χάος τοῦτο τῆς πολυνομίας τῶν ἐκαστομυριῶν οἰκογενειῶν νομοθεσιῶν τῶν τετρακοσίων ἐκατομμυρίων κατοίκων τῆς ἀπεράντου οὐ-

ρανίου αὐτοκρατορίας. Ἐνταῦθα σιωπᾷ ὁ κινέζος συγγραφεὺς, ἐνθ' ἠδύνατο νὰ διαφωτίσῃ τὸ ζήτημα. Ἐν τούτοις ὁμιλοῦν περὶ τῆς γυναικός, οὐδὲν ἄλλο ἐπηρεάζει τὴν ἰσότητα τοῦ ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ πολιτισμῷ πνεύματος τῆς ἰσότητος μεταξὺ ἀρρένων καὶ θηλέων, διότι ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ καλλιτέρα ὑπηρεσία ἦν δυνατὰ τις νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν γυναικὰ εἶναι νὰ τὴν διευθύνῃ—ὅτι ὁ ἀνὴρ πρέπει νὰ ἦναι ὁ διευθύνων καὶ ἡ γυνὴ ἡ διευθυνομένη—καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου εἶναι ἡ παιδοποιΐα, (ἐν Κίνα δὲν εἶναι ἀσύνθετος; νὰ ἔχῃ τις ἐγγόνους εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν). Ἐν Κίνα οἱ γάμοι συνομολογοῦνται μεταξὺ τῶν γεννητῶν τῶν μελλονύμφων οἵτινες εἰσὶ πρὸς ἀλλήλους, πολλὰκις ἄγνωστα πρόσωπα τὰ δὲ γαμικὰ συμβόλαια συντάττονται οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκογενειῶν ἀνευ τῆς συμπράξεως ληξιάρχων, συμβολαιογράφων, ἱερέων καὶ ἀνευ θρησκευτικῶν τελετῶν. Κατὰ τὸν γενικὸν νόμον τῆς Κίνας οἱ γάμοι διαλύονται κυρίως ἕνεκα δύο λόγων, ἕνεκα ἀσεβείας τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἑτέρου καὶ ἕνεκα ἀτεκνίας. Ἡ μοιχεία ἐν Κίνα δὲν θεωρεῖται λόγος διαζυγίου, διότι ὁ σύζυγος δικαιούται νὰ φωνεῖ τὴν μοιχευομένην σύζυγόν του. Ὅλα ταῦτα ὁ σοφὸς Μανδάρινος ἐπαινεῖ καὶ ἐκθειάζει, ἀλλὰ πλεόν παντὸς ἄλλου ἐπαινεῖ καὶ ἐκθειάζει τὸ ἔθιμον ἢ τὸν νόμον καθ' ὃν ἡ γυνὴ ἐν Κίνα δὲν ἔχει κληρονομικὰ δικαιώματα· τοῦτο δὲ θεωρεῖ uno des institutions les plus heureuses de la Chine. Τιμωρεῖται μὲν ἐν Κίνα ἡ πολυγαμία, ἀλλὰ ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἑταίρας ἐντὸς τῆς οἰκογενειακῆς οἰκίας, ὅταν μάλιστα ἡ σύζυγος εἶναι στέρια, τὰ δὲ ἐπιγεννώμενα τέκνα εἰσὶ νόμιμα, ἔχουσι δηλαδὴ τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν νομίμων τέκνων. Τοῦτο δὲ τὸ σκελετὸν τῆς θάσεως τῆς οἰκογενείας βάρβαρον ἔθιμον ὁ συγγραφεὺς εὐγλώττως δικαιολογεῖ, τὸ θεωρεῖ πανάρχαιον, ἐπικαλούμενος μάλιστα τὸ τῆς Πηλαιῆς Γραφῆς χωρίον καθ' ὃ ἡ στερὰ Σάρρα ἐπέτρεψεν εἰς τὸν σύζυγόν της Ἀβραὰμ νὰ τεκνοποιήσῃ μετὰ τῆς ἐξ Αἰθιοπίας δούλης Ἀγάρ. Ἄλλως αἱ θεωρίαι αὗται εἰσὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς περὶ γάμου καὶ περὶ γυναικός θεωρίας τῶν Κινέζων, τὰς ὁποίας συμπεριέχει ὁ κινέζος συγγραφεὺς. Ἀλλὰ πρέπει τίς νὰ εἰσάγῃ ἐντὸς τῶν σπλάγγων τῆς κινεζικῆς κοινωνίας καὶ τῶν κινεζικῶν οἰκογενειῶν, ὅπως ἴδῃ τὰς ἀσχημίας καὶ τὰς ρυπαρότητας γεννωμένας ἐκ τοῦ τοιοῦτου βάρβαρου ἔθιμου—ὅπως ἴδῃ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰ ἐγκλήματα γεννωμένα ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἀνηθίου ἔθιμου. Ἄλλ' ὁ Μανδάρινος ἀνεύρισται προτιμωτέραν τὴν πρόσληψιν τῆς ἑταίρας ἐντὸς τῆς κινεζικῆς οἰκογενείας, τῆ συναντικῆς τῆς συζύγου, πα-

ρὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἑταίρας ἐκτὸς τῆς οἰκογενειακῆς οἰκίας καὶ ἀγνωσίας τῆς συζύγου, ὡς σὺν αἰθιζῆται ἐν Εὐρώπῃ καὶ ὅσα ἐπερὶ ἐπιφέρει τὸ ἄπονον τῆς ἐπιγεννώσεως τέκνων μὴ νομίμων καὶ ἐχθρῶν πρὸς τὰ ἀποκληροῦντα αὐτὰ, πρὸς τὰ ἐκ νομίμου γάμου γεννώμενα τέκνα. Ὡς δὲ εἴπομεν ἀρχόμενοι, ὁ ἡμέτερος Μανδάρινος ἀποροῦντως ἄπτεται ὅλων τῶν σπουδαίων κοινωνικῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια ἄλλως ἐξετάζει ἐν γενικότητι ὁσάκις πρόκειται περὶ Κίνας, δὲν εἰσέρχεται δὲ εἰς τὰ καθέκαστα καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας, εἰμὴ ὁσάκις ὁμιλεῖ περὶ Εὐρώπης, τῆς ὁποίας ὅλα εἰσέρχεται ἐλαττωματικὰ καὶ ἀσχημα, ἀκόμη καὶ τὸν καλύπτοντα τὴν κεφαλὴν τῶν ἀνδρῶν ὕψλον πῖλον καὶ τὸν μέλανα ματισμὸν αὐτῶν κοινὸν μετὰ τῶν ὑπηρετῶν τῶν ξενοδοχείων καὶ τῶν θλακμηπόλων.

(ἔπεται συνέχεια)

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

(συνεχία)

Ἡ φύσις, ὅπως διὰ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνὰ, οὕτω καὶ διὰ τὸν λογικὸν ἄνθρωπον κρατεῖ κλίμακα. Καὶ διδοί μὲν ἡ φύσις, χαρίζει, ἀλλ' οὐχὶ ἐξ ἴσου εἰς ὅλους, οὔτε εἰς ὅλους ἐξ ὅλων, οὔτε εἰς τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ τὰ αὐτὰ, τὴν ἀγάπην, τὴν εὐκρίνειαν, τὸν ζῆλον, τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν αὐταπάρνησιν, καὶ τὰ παραπλήσια τούτων εὐγενῆ αἰσθημάτων, εἰς μάτην ἤθελε νὰ ζητήσων εἰς ὅποιονδήποτε τὰς τοιαύτης φύσεως ἀρετὰς δὲν εὐρίσκωμεν εἰς ὅλους. Οὕτως εἰς μάτην ἤθελε ζητήσων ἔχνη καλλιτεχνικοῦ γωσπῆρος ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀφροσύνη ἐκπνέει τὴν ἀνατάκτισιν.

Ἡ ζωγραφικὴ εἶναι ἡ τέχνη τοῦ ἀντιγράφειν τὴν φύσιν. Ἡ μουσικὴ παρωμοίως εἶναι ἡ τέχνη τοῦ πιστῶς διεμμενεῖν καὶ αἰσθητῶν ποιεῖν τὸν κεκρημένον τῆς φύσεως μαγικὸν κίσμον.

Αἱ τρεῖς αὗται τῆς καλλιτεχνίας κόραι, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ μουσικὴ, καὶ ἡ ποικίαι, εἶνε ὡς τρεῖς ἀσπέρων εἰδῶν κάτοπτρα, τῶν ὁποίων τελικὸς προορισμὸς εἶνε ἡ ἐπὶ τὸ πιστότερον ἀντικατοπτρίσις τῆς φύσεως διὰ τούτου διακριτικὸν παντὸς καλλιτεχνήματος εἶνε ἡ φυσικὸς. Ἐπαλεῖ δὲ τὸν πορισμὸν του, ἔργον τὴν καλλιτεχνικόν, ὅταν ἐν αὐτῷ περιέχονται τὰ στοιχεῖα τοῦ φυσικοῦ.

Ἡ φύσις διδάσκει τὴν τέχνην, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ παραζώσεως τέχνης, εὐρίσκωμεν τὴν ὀδὸν τῆς φύσεως.

Ὅσον ἀπομακρύνεται ἡ τέχνη τῆς φύσεως (τοῦ φυσικοῦ) τόσο ἡ τέχνη καθίσταται ἀνευρετέρα, νε-

κροτέρα, ἀνοσίσις ἀρεταῖα προσπεποιημένη, τέχνη κακὴ

Ἡ καλὴ φύσις προϋθετεῖ ζῶην, ἡ ζωὴ προϋποθέτει καλὴν φύσιν· διὰ τοῦτο καὶ ἡ καλὴ τέχνη εἰσάγει, διατρεῖ ἡμᾶς ἐν τῇ ζωῇ· ἐνθ' ἡ κακὴ τέχνη, ἡ τέχνη ἢ ψευθὴς ἢ ἐκ διεφθαρμένης ἢ ἀχρείας φύσεως προερχομένη, εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν φθορὰν. Καὶ διακρίνεται ἡ διεφθαρμένη φύσις ἐκ τῆς ἀφυσικότητος ἐνθ' τὴν καλὴν τέχνην διακρίνεται ἡ φυσικότης.

Ὅτι ὁ καλλιτέχνης εἶναι κάτοπτρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀντικατοπτρίζεται, ὅπως ἡ καλὴ οὕτω καὶ ἡ κακὴ φύσις, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ἰδιότητα, ἢ, πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ καλλιτέχνης, τοῦ νὰ κείνηται τὰ στοιχεῖα τῆς εὐγενούς φύσεως καὶ οὐχὶ τῆς ἀχρείας.

Ἡ ψυχὴ τοῦ καλλιτέχνου εἶναι κάτοπτρον ἀντικατοπτρίζον, τὸ φυσικὸν κάλλος, ὅπως καὶ τὰς ἀσχημίας, τὰς ἄρετάς, ὅπως καὶ τὰς κακίας· διὰ τοῦτο τὸ κάτοπτρον αὐτὸ πρέπει νὰ ἦναι φύσις καλὴν, διὰ νὰ ἦναι καὶ σαφὲς, ἵνα σαφῶς, ἥτοι πιστῶς μεταδιδῇ τὰς εἰκόνας.

Ἡ μετὰδοσις τῶν εἰκόνων, ἔχει ἀνάγκην τέχνης καὶ ἰδοῦ ἡ ἡμεῖς οὕτως φύσις διὰ τῆς θαυμασίας τοῦ νοῦ ἰδιότητος, τίθεται εἰς ἐνέργειαν, καὶ διὰ τῆς τέχνης ἐκτυλισσομένη ἀποκαλύπτεται μετὰ ὅλων αὐτῆς τὰς καλλονὰς καὶ τὰ μυστήρια.

(ἔπεται τὸ τέλος) ΠΑΝΟΣ ΙΩΝΑΣ

A. K. ΛΑΜΒΕΡΓΗ

(Καθ. τῆς χημείας)

Ἡ ἐπιστήμη σου δείχνει κ' ἐξετάζει
Τὴ νοθεῖα 'ς τὰς τροφαῖς καὶ τὰ ποτά
Ἄχ, ἐκεῖνη γιατί δὲν ξεσκεπάζει,
Ὅπου κρύβει ἡ ἀνθρώπινη καρδιά!

ΥΑΚΙΝΘΟΣ.

ΤΩ: ΥΑΚΙΝΘΩ.

Ἡ ἐπιστήμη μου δείχνει κ' ἐξετάζει
Τὴ νοθεῖα 'ς τὰς τροφαῖς καὶ τὰ ποτά
Ἡ δὲ ποίησι... ἐκεῖνη ἄς ξεσκεπάζη,
Ὅσα κρύβει ἡ ἀνθρώπινη καρδιά. *)

*) Τὴν εἰς τὸ ἀνωθερὸν ἐπιγράμμα τοῦ ἡμετέρου Ἰακίνθου ἀπάντησιν, ἦν κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Δαμβέργη, ἐποίησε καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 τοῦ Δελτίου αὐτῆς ἡ Ἐβδομάδα, εὐχαρίστως μεταφέρουσα ἐν τῇ Κουψέλῃ.

Ἐυχάριστος καταχωρίζομεν κατωτέρω καὶ ἑτέραν ἰταλικὴν μετάφρασιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φυλλαδίου δημοσιευθέντος ἀρίστου ποιηματίου τοῦ φίλου καὶ συμπαθοῦς ποιητοῦ Ἄνδρ. Μαρτζώκη, «Ἡ Ἑλλάς πρὸς τὴν Ἰταλίαν», φιλοπονηθεῖσαν μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ πρωτοτύπου μέτρῳ ὑπὸ τοῦ ἐκ Κορυθίας διακεκριμένου λογιῶν καθηγ. Φραγκίσκου Δὲ Μέντου, καὶ δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ

ὑπ' ἀριθ. 18 (12 Μαΐου) φύλλῳ τῆς ἐν Πανόρμῳ ἐκδιδόμενης φιλολογικῆς ἐφημερίδος «*Rivista Italiana*». Χαίρομεν δὲ μανθάνοντες, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ποίημα, ὅπερ ἄλλως τε ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας οὐχὶ ὀλίγων ἐν Ἰταλίᾳ λογιῶν, ζωηρὸν ἐνεποίησεν ἐνθουσιασμὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «*Rivista Italiana*».

GRECIA A ITALIA

In occasione del monumento da erigersi da quest'ultima

AD UGO FOSCOLO.

Traduzione Omoritmica dal greco di Andrea Marzocchi.

Di gioia piansi, ah! lassa, quando appresi, o suora amata,
Che al nostro illustre figlio aderger bramavi monumento;
E quasi in sen balzare la mia prole m'è sembrata,
Cui l'Orto culto e gloria l'Occaso dar è intento.

Ed ora, ahimè, la misera, la genitrice afflitta,
L'orfana culla serbo del figliuolo mio soltanto!
O fida amica, invidia a te non porto io derelitta,
Se nel tuo grembo accogli le sante ossa con tuo vanto.

Un sol desir io sento; da te chieggo un sol favore,
E tu deh! non negarmelo; no, dolce mia diletta;
Del figlio al soave plettro ioti scongiuro per l'amore!
Dalle sue labbra udresti ciò che il cor chiede e mi detta!

Vorrei quel simulacro che tu bramavi in quest'etade
Sul monumento erigere che infiamma il nostro affetto,
Dalla tua mano esperta, ravvivato da deitate,
Sia di Penteli o Paros desso sculto in marmo eletto.

Che madre un'altra volta del mio figlio dirmi vegga,
A cui il mio latte e il tuo, o Italia, diede nutrizione;
Che dal mio sen la luce, come un di ei ancor rivegga,
Ed ambe ricongiunte siamo in tal nuova creazione.

Corfù, Marzo 1887.

Prof. FRANCESCO DI MENTO.

(Dalla «*Riv. Italiana*» di Palermo, No. 18.)